

**VERKKO ON ANONYMIEN TEMMELLYSKENTTÄ:
RAISKAUS- JA TAPPOUHKAUKSET ARKIPÄIVÄÄ**

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI 3. MARRASKUUTA – 23. MARRASKUUTA 2014 54. VUOSIKERTA

AKATEEMINEN
RUOTSI UUSIKSI

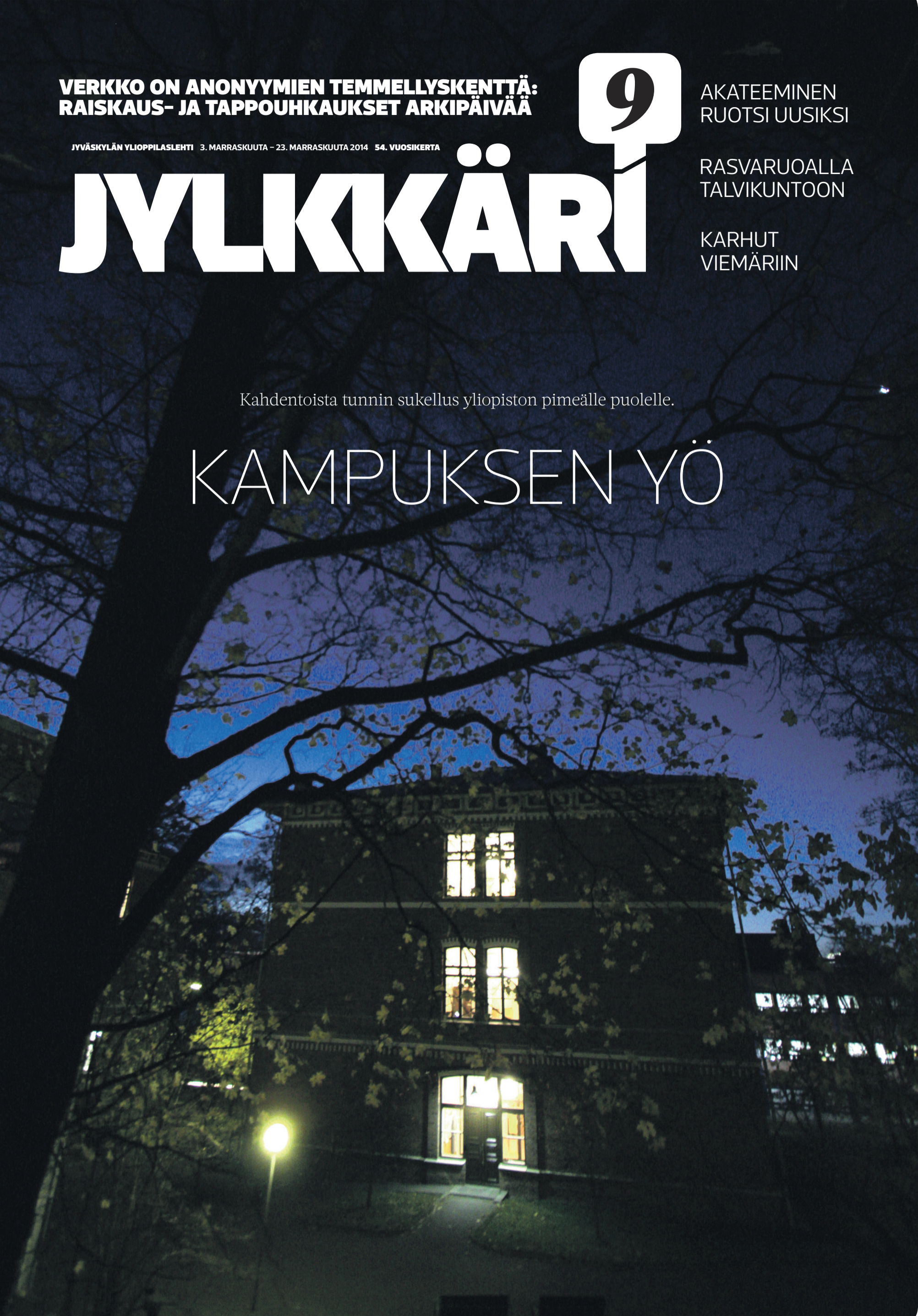
RASVARUOALLA
TALVIKUNTOON

KARHUT
VIEMÄRIIN

JYLIKÄÄRI

Kahdentoista tunnin sukellus yliopiston pimeälle puolelle.

KAMPUKSEN YÖ

Uhkailu ei kuulu edes nettiin

Naisiin kohdistuva nettiviha raiskaus- ja tappouhkauskineen on ravistellut viime kuu-kausina mediaa ja peliteollisuutta. Uutisoinnin perusteella voisi kuvitella, että häirintä koskisi erityisesti julkkiksia tai tietokonepelien parissa näkyvästi työskennelleitä naisia.

Oikeasti ongelma on paljon laajempi.

Haastattelin tähän lehteen jyvaskyläläistä Saara Huttusta, joka on pitänyt Uuden Suomen sivuilla blogia muutama vuoden ajan. Hänen saamansa vihapalautteet ja huorittelu osoittavat, ettei yksityishenkilökään vältty törkeyksiltä.

Internetissä pienikin häirikköjoukko saa aikaan paljon melua. Tuntuu kuitenkin ihmeelliseltä, kuinka usein törkeitä uhkauksia vähätellään ja puolustellaan. Ihan kuin ne pitäisi ottaa annettuna osana internetin yleisluonnetta, ei niinkään yksittäisten ihmisten tietoisena toimintana.

PERUSTELUJA RAISKAUS- ja tappouhkausten sivuuttamiselle on moneen lähtöön, mutta muutama pistää jatkuvasi silmään.

Ensimmäkin on tämä, että no se sai mitä ansaitsi. Mitäs kirjoitti blogia/laittoi videon nettiin/kehtasi väittää, että olisi jotenkin sovinnista huoritella naisia täällä anonyymillä foorumilla. Mitä arkisimmat asiat oikeuttavat henkilön menevän herjaamisen tai ainakin sen sivuuttamisen.

Asenne kytkeytyy siihen, kuinka normaalia

OLISI AIKA SAADA NORMAALIN ELÄMÄN PERUS-SÄÄNNÖT INTERNETIIN.

huorittelu ja muu tavallisessa elämässä täysin sopimaton vuorovaikutus on joissain internetin sopukoissa. Ero raiskausuhkausten ja tavallisen mielipiteenvaihdon välillä hämärtyy.

TOISEKSI ON tämä ihmeellinen loukkaantumisreaktio, jolla kaapataan huomio herjaamiselta.

Kun joku vahingossakaan yhdistää raiskausuhkaukset ja huorittelun erityisesti naisiin kohdistuvaksi ongelmaksi, kuorohuuto käynnistyy: minä en ainakaan uhkaillut, näin taas syytetään kaikkia miehiä naisvihasta, tämä on miesvihaa!

Ja kun on miesvihaakin, miksi vielä puhutaan naisvihaasta?

Ongelma ratkaistu.

On hassua, kuinka moni sellainen internetin käyttäjä, joka itse ei (toivottavasti) lähetele uhkaviestejä, kieltäytyy pitämästä uhkailua ongelmana. Monien on myös nähtävästi helpompi tuomita varomattomaksi koetun yleistyksen tehnyt toimittaja tai bloggari kuin raiskausuhkauksia lähettelevä herjaajajoukko.

Toivottavasti meneillään olevat kohut nostavat internetin likapyykin niidenkin ihmisten silmiin, jotka eivät ole menettäneet suhteellisuudentajuun anonyymien foorumeiden pienoismaailmoissa. Olisi aika saada normaalin elämän perussäännöt internetiin.

Minna Tainen

paatoimittaja@jylkkari.fi

PUHU SUUSI PUHTAAKSI. ANNA PALAUTETTA JA HERÄTTELE Keskustelua.

Konservatiivit sanelevat kirkon linjan

Seurakuntavaaleissa 9.11. ratkaistaan, miten kirkko suhtautuu sateenkaaripareihin. Vaaleissa valitaan seurakuntien paikalliset luottamushenkilöt, jotka päättävät kirkolliskokoukseen eli kirkon korkeimpaan päätöksentekoi-keen lähetettävistä edustajista.

Viime seurakuntavaaleissa äänioikeuttaan käytti kirkon jäsenistä vain kuudesosa, ja tulokset olivat sen mukaisia. Ahkerimmin uurnilla kävivät vannoutuneimmat kirkkokonservatiivit, joten esimerkiksi vaatimukset samaa sukupuolta olevien parien parisuhteiden siunaamisesta eivät ole edenneet.

Ruotsin mallin mukaan kirkollista sukupuolineutraalia avioliittoa ei ole uskallettu edes nostaa keskusteluun.

Kun kirkolliskokouksessa päätettiin parisuhteensa rekisteröineille järjestettävästä vapaamuotoisesta rukoushetkestä – varsin pienestä ja riittämättömästä myönnytyksestä –, jotkut edustajat puhuivat vakavalla naamalla siitä, kuinka päätös johtaa pedofilian hyväksymiseen ja kristitty-

jen vainoihin. He ovat myös vaatineet, ettei seurakuntiin tulisi voida palkata homoseksuaaleja työntekijöitä.

KIRKON jäsenistä valtaosa ei kuitenkaan jaa näitä konservatiivisia arvoja eikä kannata homoseksuaalien syrjintää kirkossa. Päivi Räsänen suureksi harmiksi jopa papeista suurempi osa kannattaa tasa-arvoista avioliittolakiä kuin vastustaa. Toistaiseksi kuitenkin äänekäs konservatiivisten maallikkopäättäjien vähemmistö on onnistunut torppaamaan homoseksuaalien tasa-arvoiset oikeudet.

Lähimmäisenrakkautesta ja oikeudenmukaisuudesta saarnaava kirkko,

joka syrjii jäseniään seksuaalisen suuntautumisen perusteella, on tekopyhä.

Tarvitaan muutosta, mutta se ei tapahdu niin pitkään kuin viisi kuudesta kirkon jäsenestä jättää äänestämättä.

Oskari Rantala

OPISKELIJA, SEURAKUNTAVALIHOIKAS

KIRKOLLISTA SUKUPUOLINEUTRAALIA AVIOLIITTOA EI OLE USKALLETTU EDES NOSTAA Keskusteluun.

”OMITUISTA ETTÄ POLIISI PUUTTUI TÄYSI-ikäisten opiskelijoiden hauskan pitoon opiskelijoiden talossa. Mikähän poliisivaltio tästä on oikein kehkeytymässä.”

Nimimerkki Visitor kommentoi M-talon bileitä Keskisuomalaisen nettisivuilla.

Inttiin vai? Höpsis! Entä jos olisit yksi toimituksemme kolmesta muskettisoturista, Jylkkäriin uusi

SIVARI?

ME JYLKKÄRISSÄ elämme jo ensi kevättä. Työskenteletkö juuri sinä silloin lehtemme toimituksessa? Jylkkäriin sivarin tehtäviin on perinteisesti kuulunut valokuvaaminen. Entä osaatko taittaa? Piirtää? Kirjoittaa? Näitä kaikkia voi Jylkkäriin sivari myös tehdä, vahvuksistaan ja kiinnostuksesta riippuen.

TARJOAMME RENNON työporukan, kiinnostavan näköalapaikan yliopiston elämään ja hyvät mahdollisuudet kehittää itseään kuvaajana, taittajana tai toimittajana. Työaikamme ovat joustavat eivätkä sisällä joulunpyhiä tai muita ikävyyksiä.

TOIVOMME sinulta luovuutta ja ideointikykyä sekä ennen kaikkea reipasta asennetta. Nykyinen sivarimme kotiutuu 14.3. ja toivomme, että pystyisit aloittamaan mahdollisimman pian sen jälkeen. Tarvittaessa palveluksen alkamisajankohdasta voidaan hieman joustaa. Kesällä lehden lomaillessa sivari työskentelee lyhyen ajan myös JYYn asukas- ja taloustoimistossa.

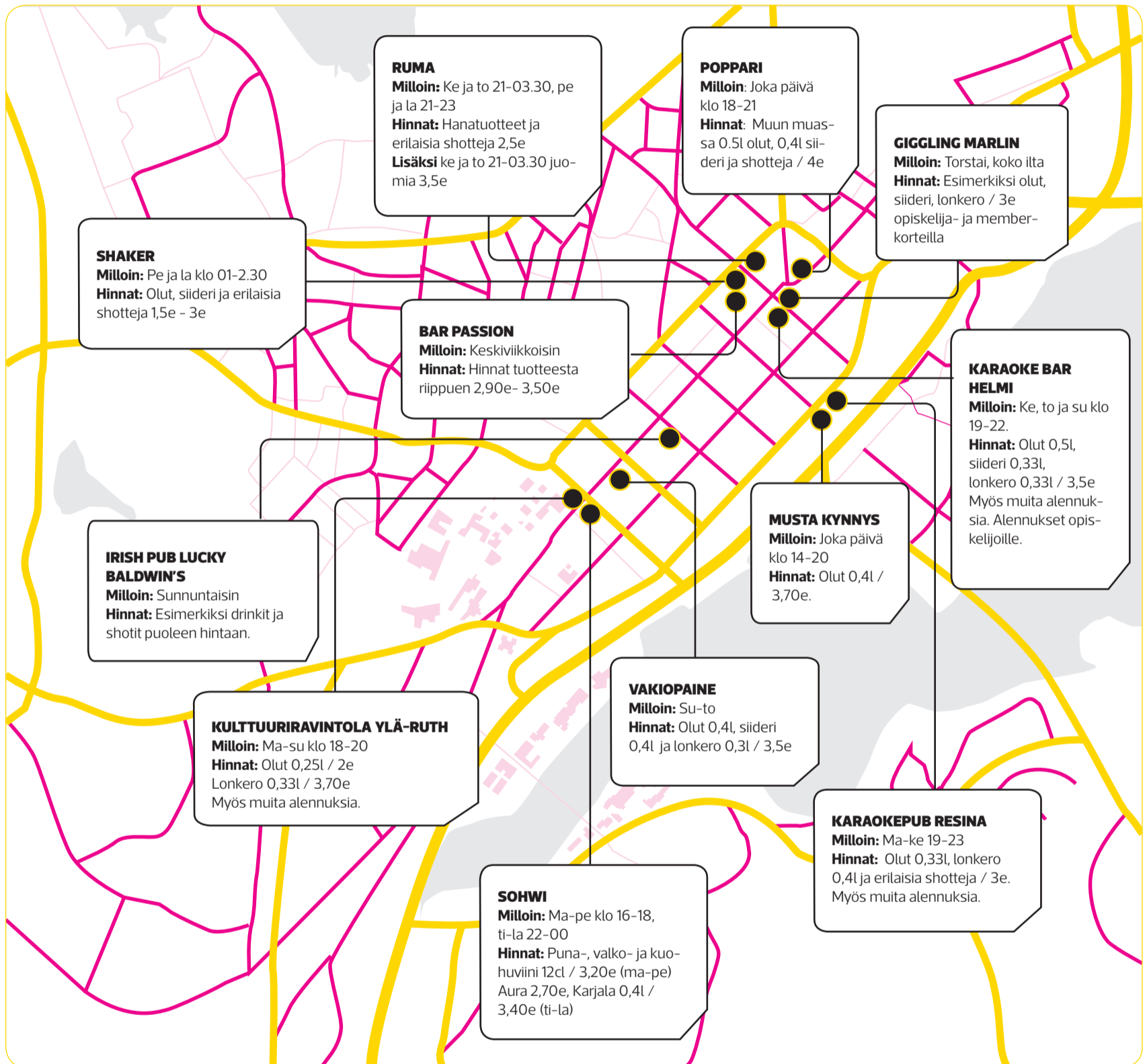
LÄHETÄ hakemuksesi osoitteeseen paatoimittaja@jylkkari.fi. Alamme käsitellä saapuneita hakemuksia 15.12., minkä jälkeen valitsemme sivarin sopivan löydyttyä. Liitä mukaan muutama näyte osaamisestasi tai linkki netissä sijaitseviin näytteisiin / portfolioon.

Kartalla

"KYLLÄ IHMINEN VOI SYÖDÄ TALIPALLOJA, MUTTA EN TIEDÄ KENELLE NE MAISTUVAT JA MITÄ TAPAHTUU KOLESTEROLILLE."

Korkeasaaren intendentti Kirsi Pynnönen-Oudman vastaa Jylkkärin toimittajan kysymykseen.

Syksy pimenee, mutta onneksi iltoja voi viettää sisätiloissa. Jotta lysti ei kävisi liian kalliiksi, listasimme kartalle Jyväskylän pubien ja yökerhojen happy houreja ja muita vastaavia alennustunteja. Lista ei ole kattava.

JYLKKÄRIN TOIMITUS

Opinkivi, 1. kerros, huoneet 119-120
Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä
jylkkari@jylkkari.fi

Päätoimittaja: Minna Tiainen
paatoimittaja@jylkkari.fi
p. 045 137 1957

Toimittaja: Arimo Kerkelä
toimittaja@jylkkari.fi
p. 050 353 3362

Kuvaaja-graafikko: Perttu Puranen
sivari@jylkkari.fi
p. 050 353 2676

Kannen kuva: Perttu Puranen
Painos: 6000 kpl
Painopaikka: I-Print Oy, Seinäjoki
p. 06 4186750

ISSN 0356-7362

ILMOITUKSET

Valto Merta:
044 9880 408
valto.merta@jylkkari.fi

Jylkkärin loppuvuoden ilmestymispäivät:

24.11.
15.12.

SEURAAVA AVUSTAJAPALAVERI

TULE TEKEMÄÄN KANSSAMME JYLKKÄRIÄ!

Jylkkäri järjestää avustajapalaverin aina lehden ilmestymistä seuraavana tiistaina Opinkiven saunalla klo 14.00-16.00.

Mitään aiempaa kokemusta emme edellytä, vaan olemme paikalla auttaaksemme mahdollisimman monia luomaan itse kaupunkiin lehden, jota opiskelijat haluavat tehdä ja lukea.

ti 4.11.
ti 25.11.

teksti **Topias Peltonen** kuva **Perttu Puranen**

Outoja vihjailuja laitoksilta

KIELIOPINNOT. Kielikeskukselta kerrotaan, että jotkut laitokset ovat pyrkineet rajoittamaan opiskelijoidensa kielten opiskelua säästösyistä. Tilanne on onneksi parantunut viime vuosina.

Kielikeskuksen kursseille tulee aina välillä opiskelijoita, joiden oma laitos toivoisi heidän keskittyvän johonkin aivan muuhun.

”Opettajat kertovat silloin tällöin opiskelijoiden sanoneen esittäytyessään, ettei heidän pitäisi olla täällä. On käynyt niinkin, että yksittäiseltä laitoksesta on lähetetty jopa viestiä kielikeskukseen, ettei kyseessä olevan laitoksen opiskelijoita tulisi ottaa vapaavalintaisille kursseille”, kielikeskuksen johtaja **Peppi Taalas** kertoo.

Taalas toivoo, että opiskelijat osaisivat itse pitää huolta oikeudestaan hyödyntää yliopiston tarjontaa. Hän ei halua yksilöidä laitoksia, joiden kanssa ongelmia on tullut ilmi.

Tilanne on Taalaksen mukaan parantunut viime aikoina. Yksi syy muutokseen lienee kielikeskuksen rahoitusjärjestelmä. Jyväskylässä kielikeskuksen rahoitus tulee noin puoliksi yliopiston perusrahoituksesta ja puoliksi laitoksilta. Tiedekunnat maksavat kielikeskukselle sen mukaan, miten paljon heidän opiskelijansa suorittavat siellä opintopisteitä. Vielä vähän aikaa sitten kielikeskuksen kurssit olivat laitoksille jopa kalliimpia kuin opiskelijoiden muut sivuaineopinnot.

”Mallia parannettiin hiukan 2013, kun opetus- ja kulttuuriministeriö teki uuden yliopistojen rahoitusmallin. Silloin nostettiin perusrahoituksen osuutta ja pudotettiin opintopisteen hintaa 67 eurosta 54 euroon, eli samalle tasolle muiden sivuaineopintojen kanssa”, Taalas kertoo.

KYSYimme KIELI- ja viestintäopintojen budjetoinnista tiedekuntien hallinto- ja opintoasiainpäälliköiltä. Yhteiskuntatieteellisen, humanistisen ja informaatioteknologian tiedekunnista ei ehditty saada kunnollisia vastauksia työmatkojen takia.

Saapuneiden vastausten mukaan tiedekunnat arvioivat yleisesti budjetissaan vapaavalintaisten kieli- ja viestintäopintojen kulut edellisenä vuonna suoritettujen opintopisteiden mukaan. Vaihtelu opintopisteiden määrässä voi kuitenkin olla vuosittain huomattavaa. Liikuntatieteellisen tiedekunnan hallintopäällikön **Heikki Hervaksen** mukaan heillä viime vuonna luku kasvoi tuntuvasti.

”Tuhansien eurojen vaihteluista tässä puhutaan. Budjetointi asettaa rajoja, mutta emme ole lähteneet opiskelijoilta mitään kieltämään. Toisaalta taloudelliselta kannalta emme voi kannustaa-

kaan tekemään enempää kieli- ja viestintäopintoja”, Hervas pohtii.

Kauppakorkeakoulun opintoasiainpäällikkö **Tapio Ruokolainen** toteaa, ettei opiskelijoita aktiivisesti kannusteta ylimääräisiin kieli- ja viestintäopintoihin hopsauksen yhteydessä. Suurimmalla osalla heidän opiskelijoistaan pakollisiin opintoihin kuuluu jo 40 opintopistettä kieli- ja viestintäopinnoista.

Tiedekunnat kielsivät väitteen suorasta vaikuttamisesta opiskelijoiden kieli- ja viestintäopintoihin. Monet sanoivat pyrkivänsä enemminkin kannustamaan kansainvälistymiseen. Myös kielikeskuksen johtaja uskoo yliopiston viime vuosien kansainvälistymispyrkimysten parantaneen kieliopintojen arvostusta tiedekunnissa.

Taalas arveleekin, että tällä hetkellä opiskelijoiden vaihtoehtoja rajoittaa eniten tiedekuntien HOPS-ohjaus. Eri alojen opiskelijoilla on erilaiset edellytykset mahdollistaa kalentereihinsa vapaavalintaisia kielikursseja.

Kaikkiaan Taalas on tyytyväinen tämän hetken tilanteeseen.

”Kielikeskus voi hyvin, ja Jyväskylässä on opiskelijoille tarjolla hyvä kattaus viestintä- ja kieliopintoja. Periaatteessa ongelmana on vain se, miten opiskelijoita ohjataan ja miten he itse innostuvat näitä valitsemaan järkevästi.

suhteessa omaan tulevaan ammatteensa.”

MYÖS OPISKELIJAT vaikuttavat yleisesti ottaen tyytyväisiltä valinnanmahdollisuuksiinsa. Kysyimme tilanteesta opiskelijoilta Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunnan opinto- ja tiedevaliokunnan kautta, ja saimme muutamia vastauksia laitosten yrityksistä vaikuttaa opiskelijoiden kurssivalintoihin.

”Meillä kielten laitoksella on lähinnä ehkä suositeltu ottamaan esimerkiksi muiden kielten peruskursseja oman laitoksen sisällä eikä kielikeskuksesta, jos se vain on mahdollista”, kertoo Yhdistyneiden Kieltenlukijoiden koulutuspoliittinen vastaava **Emmi Ahola**.

Viestintätieteiden laitoksen puolestaan kerrotaan hienovaraisesti vihjailleen ainejärjestöjen hallituksille, että ylimääräiset kieliopinnot ajavat tiukentuvassa taloustilanteessa laitosta ahtaalle. Kehotuksena oli, että opiskelijat miettivät tarkkaan uuden kielen lukemisen aloittamista, ja ettei opintoja jätettäisi kesken muutamien kurssien jälkeen.

TALOUDELLISELTA KANNALTA EMME VOI KANNUSTAAKAAN TEKEMÄÄN ENEMPÄÄ KIELI- JA VIESTINTÄOPINTOJA.

Jyväskylässä myllätään akateemista ruotsia

JOS JYVÄSKYLÄN yliopiston kielikeskuksella aloitettu uudistus etenee toivotusti, erillistä akateemisen ruotsin kurssia ei kohta enää ole.

Kielikeskuksella suunnitellaan pakollisten kieli- ja viestintäopintojen yhdistämistä opiskelijoiden pääaineisiin niin, että niitä on mukana opinnoissa koko kandivaiheen ajan.

”Olen aina ajatellut, ettei ole mitään järkeä opettaa kieliä irrallaan kaikesta muusta”, kielikeskuksen johtaja Peppi Taalas perustelee.

Vastaavaa ei ole kokeiltu missään muussa yliopistossa Suomessa.

Uudessa järjestelyssä viestintä- ja kieliopetusta ei enää eroteltaisi yksittäisten kielten kursseihin, vaan ruotsin, englannin ja viestinnän opinnot kulkisivat yhtenä jatkumona pääaineen opintojen rinnalla. Sisällöt muokattaisiin aiempaa lähemmäs opiskelijoiden omia aloja.

UUTTA RAKENNETTA pilotoidaan tästä syksystä alkaen fysiikan laitoksella, jossa kieli- ja viestintäopinnot kulkevat nyt aloitaneilla opiskelijoilla oman aineen kursien mukana kolmen ensimmäisen vuoden ajan.

Käytännössä opiskelijoilla on siis fyysisen kurssin, joiden kanssa yhtä aikaa järjestetään näitä opintoja tukevaa viestintä- ja kieliopetusta. Opetuksessa on mukana myös laitoksen omaa henkilökuntaa, esimerkiksi ruotsinkielinen henkilökunta osallistuu joihinkin ruotsin kielellä toteutaviin osioihin.

Seuraavaksi uudenmuotoista opetusta suunnitellaan historian ja etnologian laitokselle, tämän jälkeen kasvatustieteille.

Taalas tahtoi saada uudenlaisen rakenteen yliopistolla kaikkiin kandidointeihin muutaman vuoden kuluttua.

”Toivoisin, että tästä tulisi yleinen malli.”

TAALAS USKOO, että uudistus lisää selvästi opiskelijoiden valmiuksia toimia omalla alallaan tarvitsemillaan kielillä. Lisäksi kieli- ja viestintäopinnot alkavat tällöin heti opintojen alussa, jolloin ne tukevat esimerkiksi akateemista kirjoittamista silloin kun se on opiskelijoille vielä vierasta. Kielikursseja ei myöskään tarvitsisi enää erikseen mahduttaa kalenteriin muiden oppiaineiden lomaan.

Minna Tiainen

Kielikeskuksen johtajan Peppi Taalaksen mukaan yliopiston kansainvälistymispyrkimykset näkyvät laitosten suhtautumisessa opiskelijoiden kieliopintoihin.

Anna Saruahon mielestä jumppapallolla on hyvä istua.

Kirjastolla panostetaan ergonomiaan

YLIOPISTON KIRJASTO panostaa ergonomiaan. Kirjastoon on hankittu kolme jumppapalloa vaihtoehdoksi työtuoleille. Lisäksi 3. kerroksen lukusaliin on saatu pari säädettävää pöytää, joiden ääressä voi työskennellä myös seisten.

Informaatikko **Nina Kivinen** kertoo, että jumppapallot ja säädettävät pöydät on hankittu kirjastoon asiakaspalautteen perusteella.

”Enää meille ei tule palautetta kirjaston aukioloajoista tai tietokoneiden määrästä, vaan toivotaan säädettäviä pöytiä ja erilaisia istuimia.”

Harmaat jumppapallot ovat jo hä-

vinneet alkuperäisiltä paikoiltaan. Ideana onkin, että jumppapalloja voi liikutella haluamiensa työpisteiden ääreen esimerkiksi ryhmätyötilaan tai hiljaisen työskentelyn alueelle.

”Siksi on vaikea täsmällisesti sanoa, mistä pallot milloinkin löytyvät. Kirjastolla ei ole tilaa, missä niitä voisi vakituisesti säilyttää.”

Kirjastossa seurataan tiiviisti, millaisen vastaanoton uudet istuimet saavat.

”Jos ne ovat oikein suosittuja, tarkoitus olisi hankkia pari palloa lisää”, Kivinen paljastaa.

Jaana Kangas

Yliopisto-opetuksen laatu syynissä

OPISKELIJAT SAAVAT pian tilaisuuden antaa palautetta opetuksen laadusta laajassa auditoinnissa. Yliopistolla on meneillään kattava arviointi, jollaista tehdään kerran kuudessa vuodessa.

Osana auditointia Kansallinen koulutuksen arviointikeskus (Karvi) saapuu tammikuussa kampukselle arvioimaan opetuksen laatua. Noin 45–50 opiskelijaa tullaan pyytämään haastateltavaksi, minkä lisäksi opiskelijoille tehdään satunnaisia kysely-

jä kampuksella.

Yliopiston lautupäällikkö **Pirjo Halonen** huomauttaa, että palautteen antaminen on opiskelijalle paras tapa vaikuttaa opetuksen laatuun.

Tämä on toinen kerta, kun vastaava arviointi toteutetaan.

Opiskelijoille järjestetään aiheesta info- ja keskustelutilaisuus Agoralta 10. marraskuuta kello 14.15–16. Yliopisto saa arvioinnin tulokset touku-kuussa 2015.

Perttu Puranen

SYL: Kv-opiskelijoiden luku-kausimaksut eivät kannata

SUOMEN ylioppilaskuntien liitto (SYL) ja muut opiskelijajärjestöt tuomitsevat opetus- ja kulttuuriministeriön luonnoksen lukukausimaksujen määrittämisestä ETA-alueen ulkopuolelta saapuville tutkinto-opiskelijoille.

Ministeriön tavoitteena on edistää kotimaisten korkeakoulujen koulutusvientä ja laajentaa korkeakoulujen rahoituspohjaa.

Opiskelijajärjestöjen mukaan lukukausimaksut eivät tuo lisärahoitusta korkeakouluille.

”Maksavia opiskelijoita tulee olemaan vähän, ja sen vuoksi marginaaliseksi jäävät tulot vain kiertävät apu-

rahoiksi sekä maksu- ja apurahajärjestelmän hallintoon. Tämä kiistämätön tosiasia on havaittu sekä muissa Pohjoismaissa että Suomen lukukausimaksukokeilussa”, järjestöt toteavat tiedotteessaan.

Kannanoton ovat allekirjoittaneet SYLin lisäksi Suomen opiskelijakuntien liitto (SAMOK), Suomen Ammattiin Opiskelevien Liitto (SAKKI), Suomen Lukiolaisten Liitto (SLL), Suomen Opiskelija-Allianssi (OSKU) ja Finlands Svenska Skolungdomsförbundet (DSS).

Lakiesityksen lausuntoaika umpeutuu 21. marraskuuta.

Arimo Kerkelä

Tulkoon pimeys

12 TUNTIA KAMPUKSELLA. Mitä yliopistolla tapahtuu, kun yö laskeutuu ja kirjasto sulkee ovensa? Jylkkärin toimitus otti selvää.

20.00–22.00 SEMINAARINMÄKI

Yliopiston kirjasto menee kiinni iltakahdeksalta. Kun muut asiakkaat poistuvat koteihinsa, on minun ja Jylkkärin kuvaajan **Perttu Purasen** ilta vasta alkamassa. Tavoitteemme on valvoa koko yö yliopistolla ja selvittää, mitä kampuksella tapahtuu yöaikaan. Odotukset eivät ole erityisen korkealla. Toivon, että näkisimme jänisten lisäksi edes pari koiranulkoiluttajaa.

Poistumme kirjastolta ja lähdemme kiertämään yliopistoa. On torstai-ilta, kylmää ja pimeää. Vastaa kävelee muutamia yliopiston työntekijöitä, mutta muuten on turhankin rauhallista. Muutamissa ikkunoissa paistaa vielä valo.

”Pitäisiköhän meidän kokeilla, aukeavatko mitkään ovet”, Perttu mieltii Historican edustalla. Hetken mielijohteesta Perttu kokeilee H-rakennuksen ovea. Se on auki, joten päätämme astua sisään tyhjään käytävään.

Pyörimme hämmentyneinä Historican tyhjässä alakerrassa. Ainejärjestötilan ovi on auki, mutta ketään ei näy missään. Vähän myöhemmin ulko-ovi käy uudestaan, ja sisään astelee pahvilaatikkoja kantava joukkio. Yksi historian ja etnologian laitoksen tohtorikoulutettavista on tullut muuttamaan tavaroihtaan työhuoneeseensa.

On hyvä huomata, että yliopistolla liikkuu vielä muitakin. Tarjoudumme kantoavuksi.

Kun laatikot on kannettu, jäämme taas Pertun kanssa kahden. Päätämme nousta rakennuksen toiseen kerrokseen. Käytävän kauimmaisesta oviaukosta loistaa valo. Oviaukon takana, pienen huoneen perimmäisen syvennyksen perimmäisessä nurkassa istuu keski-ikäinen mies tietokoneen ääressä. Keskeytämme miehen työskentelyn.

”Kirjoitan täällä Suomen Historiallista bibliografiaa”, **Matti Jussilaksi** esittäytyvä mies kertoo. Jussila on päivisin töissä Jyväskylän kaupungilla, mutta hän tulee usein iltasin yliopistolle työstämään kirjaluetteloa.

Toisen kerroksen katon läpi kuuluu äänestä jytinää. Kysyn Matilta asiasta. Hänkään ei tiedä mistä on kyse. Siis pä portaita pitkin yläkertaan, jossa meteli tuntuu voimistuvan.

Äänet kuuluvat salista, jonka ovet ovat kiinni. Yläkeran käytävän naulakko on täynnä vaatteita. Oven läpi erotamme, että meteli on laulua. Vieläpä saksankielistä laulua. Olemme hyvin hämmentyneitä.

Tilanne selviää, kun laulu päättyy ja ovesta käytävään tupsahtaa opiskelijatyttö saksalaisessa kansallispuvussa. Hän kertoo, että menossa on Sturm und Drangin, Tosineen ja Tikkakosken kadettien Oktoberfest-sitsit. Sitsien ruokatauko on juuri alkamassa.

Puhumme itsemme sisään. Tosineen kulttuurivastaava **Taneli Tenhu** etsii meille ystävällisesti tyhjät istumapaikat. Minun nimikyltissäni lukee **Hannah**, Pertusta tulee **Marlene**.

22.00–02.00 SEMINAARINMÄKI-MATTILANNIEMI-GRILLI 21

Tukevan aterian, muutamien shottien ja Eino Leinon juomalaulun jälkeen livahdamme sitseiltä Jylkkärin toimitukseen Opinkivelle. Opinkiven saunalla on menossa yhteisöviestijöiden ainejärjestön Imagon saunailta, jossa käymme kuokkimassa.

Seminaarinmäellä riittää siis iltarientoja, mutta mikä on muiden kampusten tilanne? Keskiyöllä laskeudumme humanistikukulalta Mattilanniemeen. Jyväsjärven rannalla on hiljaisempaa. Paljon hiljaisempaa, sillä näemme vain pari lenkkeilijää ja jäniksen. Perttu yrittää saada kuvan jäniksestä, joka kieltäytyy lähiotoksista ja luikkii karkuun. Parempi siis jatkaa matkaa.

Onneksi Grilli 21 on yhteen asti auki. Perässämme sisään astuu nuori miesporukka. ”Olisiko teillä jäitä?”, kysyy yksi miehistä tiskillä. Miehen kaveri tarvitsisi niitä sormeensa.

Jäiden sijaan löytyy vain kylmäkalleja, joista joukkio kieltäytyy.

Kysyn sormensa satuttaneelta mieheltä, miten tämä teoi kätensä. ”Venäytin parkourissa. Enpä ole ennen nähnyt, kun oma sormi sojottaa ylöspäin. Puristin sen takaisin paikoilleen”, mies vastaa kun odotamme ruokiamme.

Sitsit Historically ovat valitettavasti päättyneet, joten palaamme täysin vatsoin toimitukselle. Opinkiven saunalta kuuluu riemunkiljahduksia vielä kahdelta yöllä.

02.00–06.00 SEMINAARINMÄKI-MATTILANNIEMI-YLISTÖ

On harmi, ettei Jyväskylän yliopistolle pääse opiskelemaan vuorokauden ympäri. Joitakin vuosia sitten Seminaarinmäen A-rakennuksella oli tietokoneilla varustettu 24/7-opiskelutila, joka hävisi remontin tieltä. Vastaavalle olisi yhä kysyntää. Varmasti tänäkin yönä monet opiskelijat valvovat tenttikirjojensa ääressä, jokainen omassa kodissaan.

Kun kampuksella ei tapahdu mitään, järjestämme Pertun kanssa tapahtumaa itse. Jylkkärin Twitter täyttyy vähän liiankin levottomista videoista. Opettelemme parijongleeraus- ta heikolla menestyksellä. Aamuneljältä lähdemme pyhiinvaellukselle kohti Ylistönmäkeä.

Vaikka ihmiset nukkuvat, on luonto hereillä. Mattilanniemen sillan alla polskuttelee massiivinen kalaparvi. Myös järven pinnalla liitävä sumu on kaunis näky. Liikaa emme halua ihastella maisemia, sillä on pirun kylmä. Onneksi Hotelli Alban ovi on auki ja respa tyhjä, joten käymme käytävillä lämmittelemässä.

Ylistönrinteellä kohtaamme taas jäniksen, mutta se karkaa ennen kuin Perttu ehtii vaihtaa kameraansa oikean linsin.

Saavutamme Ylistönmäen huipun. Y33:n yläkerrassa palavat lähes kaikki valot, joita ei ilmeisesti sammuteta koskaan. Mitään sen merkittävämpää ei mäen päällä näy. Yö alkaa lähestyä loppuaan, joten on aika palata Seminaarinmäelle.

”Havahduin juuri ajatukseen, että nyt on lokakuu 2014”, Perttu sanoo paluumatkalla. ”Markat tuntuvat joltain kaukaiselta, jota on vain fiktiössä. Se aika on menny niin kauan sitten.”

Alkaa olla henkinen aamuyö. Oktoberfest-sitsit tuntuvat jo vanhalla muistolta. Keskustelemme ajan kulumisesta. Tajuan, että täytän reilun kuukauden päästä taas vuosia. Mainitsen tästä Pertulle.

”Onneksi olkoon syntymäpäivän johdosta”, Perttu vastaa, kun laskeudumme Ylistönrinteen portaita.

”Se on vasta kuukauden päästä”, huomautan.

”Onnea matkaan.”

06.00–08.00 SEMINAARINMÄKI

Aamu koittaa yliopistolle. Ensin töihin ilmaantuvat siivoojat ja rakennustyömiehet. Myös uimahalli AaltoAlvari avaa ovensa. Käymme uimahallin aulassa, jossa on lisäksi vain muutamia eläkeläisiä. Auringon noustessa kampukselle ilmestyy yhä enemmän opiskelijoita ja työntekijöitä.

Hieman ennen aamukahdeksaa on aika palata sinne, mistä matkamme alkoi. Yliopiston kirjaston pääovelle on kerääntynyt jo kymmenkunta opiskelijaa odottamaan ovien aukeamista. Olemme Pertun kanssa joukon ainoat miehet. Kaikki ovat hiljaa.

Viittä vaille kahdeksan. Sisällä näkyy kirjaston ja Lozzin henkilökuntaa.

Neljää vaille kahdeksan. Väkeä keräntyy hieman lisää.

Kolmea vaille kahdeksan. Tuijotamme kelloa ja odotamme.

Kahta vaille kahdeksan vanhempi nainen kokeilee kirjaston ovea. Se onkin jo auki. Astumme kaikki sisään.

Yliopisto on avoinna silloinkin, kun sitä ei uskoisi.

20.41: Matti Jussila työstää Suomen Historiallista bibliografiaa Historican toisessa kerroksessa. Tänään töitä on tarkoitus jatkaa yhdeksään asti.

21.18: Oktoberfest-sitseillä lauletaan Eino Leinin juomalaulua. Historican yläkerran sali on iltaisin Tosineen ja muiden ainejärjestöjen käytettävissä.

22.37: Yhteisöviestijät olivat varanneet Opinkiven saunatilan ainejärjestön kokousta varten. Kokousta jouduttiin siirtämään viikolla, joten varaus päätettiin käyttää saunailtaan.

00.30: Matkalla Mattilanniemestä Grilli 21:lle Rantaväylän alikulkutunneliin pakittaa auto, joka suti renkaanjäljet asfaltiliin ja kaahaa pois paikalta.

8.17: Uusi aamu alkaa yliopiston kirjaston tyhjennyksellä, kun hätäsiireni alkaa soida. Jälkikäteen selviää, että ruokalan tarjoiluvaunu on osunut vahingossa hälytysnappiin.

Tabletti-intoa vähemmälle

Jyväskylän yliopisto on iPad-opetuksen luvattu maa ja iPad-evankeliumin voimakas julistaja. Rehtori Manninen on useissa yhteyksissä esittänyt ja toivonut perinteisen kirjan kuolevan ja tekstien siirtyvän tableteille. Opettajainkoulutuksessa tabletit ovat esillä, ja yliopiston Normaali-koulun kaikilla abeilla on tabletit.

18.9. Normaali koulu järjesti aineenopettajiksi opiskeleville tieto- ja viestintäteknologiapäivän. Koko päivän aikana ei puhuttu muista laitteista kuin tableteista. Lisäksi Ilona IT -yrityksen puhuja kertoi, mitä tabletteja tulisi hankkia: Ilona IT:n tabletteja.

LUULISI, ETTÄ kasvattajille suunnattu teknologiapäivä pyrki vähentämään sellaisia käsityksiä, että opetusteknologiaa ohjaavat markkinat eivätkä pedagogit. Toisin kävi. Opiskelijoille pidettiin markkinapuhe. Kriittinen yliopisto on antautunut yrityksille.

Tablettien ja koko opetusteknologian keskeinen ongelma on markkinakeskeisyys. Vaikka opetusteknologiassa on ansionsa, toistaiseksi teknologia on siirtynyt hankalasti pedagogiseksi avuksi. Olennaista on markkinoiden kannalta ollut saada mahdollisimman paljon laitteita liikkeelle, mutta käyttöä ei ole ajateltu saati ohjattu.

Ilona IT:n puhujan ainoat vinkit olivat, että tabletilta tulee löytää ”sun oma hauska” ja että Wikipediasta voi kopioida tekstiä helposti. Ei liene ihme, että Kepa ry:n artikkelin mukaan myös kehitysmaiden One Laptop Per Child -hanke epäonnistui. Neljäsosa Uruguayn oppilaiden laiteajasta kului nettisurffailuun, joka ei lisännyt nettitaitoja. 14 prosenttia ajasta käytettiin netti peleihin.

TEKNOLOGIAN LÄSNÄOLOA koulussa ja korkeakouluissa ei tule tuomita suorilta käsin. Kyllä teknologiaa tarvitaan. En myöskään yhdy siihen perinteiseen saarnaan, että teknologialla pitäisi olla välineellistä eikä itseisarvoa. Teknologian ei nimittäin pitäisi olla vain oppimisen väline vaan myös yksi oppimissisällöistä. Ei tarvita niinkään opetusteknologiaa kuin teknologiaopetusta.

Diginatiiveja ja meitä vanhempiakin on valmistettava käyttämään teknologiaa vastuullisesti, järkevästi ja jopa luovasti. Tiedonhaun tärkeyden kuuluttaminen ei riitä. Olisi pureuduttava teknologian eettisiin ja ekologisiin kysymyksiin ja käsiteltävä teknologian muovailtavuutta. Esimerkiksi Internet rakentuu valintojen kautta, ja sillä on ollut vaihtoehtoisia kehityssuuntia. Teknologiaa ei siis pitäisi ottaa annettuna ja sellaisena kuin se meille tarjotaan.

Jani Tanskanen

REHTORI MANNINEN ON USEISSA YHTEYKSISSÄ ESITTÄNYT JA TOIVONUT PERINTEISEN KIRJAN KUOLEVAN JA TEKSTIEN SIIRTYVÄN TABLETEILLE.

LUE LISÄÄ: JYY.FI/KYLAVAALIT

KOTI, USKONTO JA KORTEPOHJA

ÄÄNESTÄ KYLÄVAALEISSA!

ÄÄNESTYS RENTUKAN ALA-AULASSA:

KE 19.11. KLO 16-20	MA 24.11. KLO 14-20
TO 20.11. KLO 16-20	TI 25.11. KLO 14-20

KYLÄVAALEISSA VALITAAN KAHDEKSAN KORTEPOHJALAISTA ASUKASNEUVOSTOON EDUSTAMAAN ASUKKAIDEN MIELIPITEITÄ KYLÄN PÄÄTÖKSENTEOSSA. ÄÄNESTÄÄ SAAVAT KAIKKI 16 VUOTTA TÄYTTÄNEET YLIOPIPILASKYLÄN VAKITUISET ASUKKAAT.

Opiskelijakortilla keittolounas 2,60€

Kasvisravintola

katriina

Tervetuloa terveelliselle ja virkistävälle lounaalle!

Tarjoilemme päivän tuoreista raaka-aineista valmistettua vegaanista kasvisruokaa.

Kauppatatu 11, Jyväskylä

Avoinna joka arkipäivä klo 11.00 -14.30.

SEMMARIT

JYU-opiskelijakortilla erikoisale!

JUHLAKUNNOSSA

25-VUOTISJUHLAKONSERTIT
JYVÄSKYLÄSSÄ NORSSIN
JUHLASALISSA 25.-26.11. KLO 19
LIPUT 32,50 - 40 € (SIS. PALV. MAKSUN)

WWW.SEMMARIT.FI

Rahul in front of his house before leaving to the office.

teksti Vera Pelkonen & Swarnim Sinha kuva Vera Pelkonen

Everything for the family

STUDYING IN INDIA.

Rahul Sawnani works and studies hard in the hope of being able to support his family in the future.

University student Rahul Sawnani (23) lives in Jaipur with his parents. His father has been a salesman at an electronic shop for 28 years and his mother is a housewife.

Rahul's father works seven days, Rahul only six days a week. Every morning he wakes up early, works until 5pm in the office and after that he spends the evening studying at home. In the evenings he has talks with his parents and goes to bed around midnight.

"I prefer studying at home so that I can spend more time with my family", he says.

RAHUL IS studying to become a chartered accountant. Simultaneously he is completing a master's degree in commerce.

In addition, he is the youngest employee at the Bal Rashmi office in Jaipur, in the state of Rajasthan (India). Bal Rashmi Society cooperates with the Student Union of the University of Jyväskylä in empowering village communities in this poor part of India.

At the moment, Rahul and his mot-

her, father and grandmother are all living in a two-room apartment which is located in a middle-class area of Jaipur. Rahul hopes that in one year he will become an accountant and earn a decent salary.

"I want to offer my parents a comfortable life later, and a better house", Rahul adds.

Rahul has never been outside of India. He would love to travel abroad, but working outside of India does not appeal to him. As his parents' only son, he wants to take care of his family in the future, even if it entails sacrifices. Already now he has foregone a well-paid permanent job offer based in South Africa.

"Family is my number one priority. I will go abroad only if I can take my family with me", Rahul says.

RAHUL GOT the idea to study accountancy from a relative, and he is passionate about his study field. He believes that while earning money is a necessity, it is also important to be satisfied with one's work.

With a genuine concern he elaborates that people interested in working with human welfare sometimes have to take hard decisions to support their families financially.

Rahul's decision to work for the NGO Bal Rashmi Society is unusual. Most of his classmates are focused on finding employment at big companies in the private sector.

However, Rahul believes that the

Rahul, mum, dad and grandmother having a breakfast in the living room.

skills he learns in the office will be very useful for his future career. If the conditions are acceptable, he could well imagine a career in the third sector.

RAHUL HAS only one day off in the week, and that is Sunday. Then, he plays cricket with his friends. Rahul's friends are mostly boys, and he claims not to miss the company of girls. Thinking about marriage is not an option for him before his career and life have become more stable.

He is positive about his career prospects, and the love and support he gets from his family makes him confident. "I am living the dream that I chose for myself."

RAJASTHAN

● The state of Rajasthan is located in the northwestern part of India. The population of the state was 68 621 012 inhabitants in the year 2011.

● The state capital is Jaipur, also well-known as the pink city of India.

● Rajasthan's literacy rate has increased a lot in the previous decades, up to 67,06%. in 2011 (in 1991: 38,75%). There are good universities and around 250 colleges located in Rajasthan.

● World's 18th largest subtropical desert is located in Rajasthan. Subtropical desert climate has extremely cold winters and hot summers.

SOURCE: GOVERNMENT OF RAJASTHAN, OFFICIAL WEB PORTAL

Bloggari Saara Huttunen punnitsee nykyään tarkkaan, mitkä asiat ovat kirjoittamisen arvoisia.

teksti **Minna Tiainen** kuva **Perttu Puranen**

”JONKUN PITÄIS RAISKATA TOI”

UHKAILU. Tutkimuksen mukaan naisviha on yleistä suomalaisilla internetpalstoilla. Blogia pitävä jyvaskyläläisopiskelija kertoo, miltä tuntemattomien viha tuntuu.

YouTube-videossa ”Arska” asettelee **Saara Huttusen** kuvan wc-pönttöön ja virtsaa sen päälle. Kommenttikentän viesteissä hurrataan ja haukutaan Huttusta huoraksi.

Huttusen nimi ponnahtaa esiin lukuisilla muillakin foorumeilla. Hänet pitäisi raiskata, tappaa tai vähintäänkin poistaa internetistä.

Voisi kuvitella, että Huttunen on kovemman luokan julkkis tai poliittinen vaikuttaja.

SAARA HUTTUNEN on neljännen vuoden filosofian opiskelija Jyväskylän yliopistosta. Hän on pitänyt kolmisen vuotta blogia Uuden Suomen sivuilla. Siellä hän muun muassa arvostelee julkisnaisten alastonkuvien julkaisua internetissä, hehkuttaa **Conchita Wurstin** euroviisuvoittoa ja suomii hallitusta opintotukikuukausien leikkauksista. Lisäksi hän on osallistunut erilaisiin väittelyihin useilla keskustelufoorumeilla.

Huttusen blogissa ilmenevät mielipiteet eivät hätkähdytä ainaakaan yliopistopiireissä, suomalaisten enemmistö allekirjoittaisi var-

maankin monet niistä. Huttunen kuitenkin tunnustautuu, omalla nimellään ja kasvoillaan, ”ei niin vihaiseksi feministiksi”.

”Sitten aletaan nähdä punaista”, hän toteaa.

KUN HUTTUNEN kirjoittaa jotakin, linkki leviää nopeasti ja laajalle. Hänelle on omistettu ketjuja muun muassa Suomi24-keskustelupalstalla.

Huttunen kertoo, että hänet on leimattu keskusteluissa ”hirveäksi radikaalifeministiksi”. Se ei hänen mukaansa kerro paljoa, sillä pelkkä feministin määritelmä tuntuu saavan foorumikeskustelijat kuohuksiin.

”Siinä nyt ei ole mitään erityisen radikaalia, että istun kotona koneella ja kirjoitan joskus jotain nettiin.”

Huttusen tilanne kärjistyi viime kesänä, kun hän riitaantui kuvafoorumi Ylilaudan ylläpidon kanssa. Hän ei halua kertoa yksityiskohdista kuin sen verran, että nettiviha äityi niin konkreettiseksi, että hän kääntyi poliisin puoleen.

”Siinä vaiheessa minulle tuli sietokyvyn raja vastaan.”
Virkavallalta ei herunut apua.

LEVITÄ VÄHÄN JALKOVÄLIÄ, NIIN JOHAN SAAT TÖITÄ RUMA HUORA EN PANIS I HOPE SOMEONE SLITS YOUR THROAT LÄSKI
VITTU MIKÄ HUORA SUOJAA HUORA IP:SI JA VALMISTAUDU TAI POISTA KAIKKI TIETOSI INTERNETISSÄ THAT BIG BITCH IS NO
BITTER THAT NO ONE WANTS TO RAPE HER EI TAIDA LÄSKILLÄ TYTYLLÄ OLLA PEILIN ETEEN MITÄÄN ASIAA :DDDD HYHYH V

ERI PUOLILTA INTERNETIÄ POIMITTUJA SOLVAUKSIA

"Vastaus on ollut, että ei me varmaan tulla tekemään yhtään mitään. Ei niillä ole resursseja", Huttunen kertoo.

"Vinkkasivat, että poista itsesi internetistä."

INTERNET ON osoittanut nurjat puolensa naisia kohtaan viime aikoina. Ehkä tunnetuin esimerkki on niin kutsuttu Gamergate, jonka yhteydessä tietokonepelejä kommentoineet ja tehneet naiset ovat saaneet raiskaus- ja tappouhkaryöpyyn niskoilleen. Useampi on paennut kodistaan uhkausten pelästyttyään.

Suomessa internetin naisviha oli esillä viime kesänä, kun eurovaaliedhokas **Jon Hellevig** uhkaili oopperalaulaja **Karita Mattilaa** raiskauksella Facebookissa. Maailmalla naisbloggareihin kohdistetut vihakampanjat ovat pelotelleet

kirjoittajia jo viime vuosikymmenellä; esimerkiksi huippusuositua teknologia-aiheista blogia pitänyt **Kathy Sierra** lopetti kirjoittamisen vuonna 2007 vihaviestien säikäyttämänä.

Vastaavia esimerkkejä löytyy liikaa lueteltavaksi. Etenkin Yhdysvalloissa tilanne on herättänyt pelkoja jopa naisten sananvapauden kaventumisesta.

VIHARYHMIÄ TUTKIVAN taloussosiologian professorin **Pekka Räsänen** mukaan nauttii kohdistuva nettiviha on tyyppillistä erityisesti Suomessa.

"Ihan lehtien keskustelupalstoillakin näkyy, että kritiikki menee helpommin sukupuoleen naisen osalta", hän kertoo.

Räsänen mukaan naiset saavat kärsiä erityisesti ulkonäköön liittyvästä herjaamisesta.

Saara Huttunen vahvistaa.

"Pahin palaute tulee ulkonäöstä, ei siitä, mistä kirjoitan. Se menee yleensä niin, että joku postaa jonkin Yli-laudalle linkin minun kirjoitukseen, ja ehkä ensimmäiset kaksi kommentoi sitä tekstiä. Loput kaksikymmentä kommentoi ulkonäköni", Huttunen kuvailee.

"En kuitenkaan kirjoita itsestäni, en kirjoita omasta ulkonäöstäni enkä pyydä palautetta persoonastani. Mutta kun olen nainen, ulkonäköni on aina keskustelun aihe."

RÄSÄNEN ON mukana Turun yliopiston tutkimusprojektissa, jossa vertaillaan netissä toimivia "vihayhteisöjä" neljässä eri maassa. Hän painottaa, että internetistä löytyy jos jonkinlaisiin ryhmiin kohdistuvaa vihapuhetta: ylipainoisiin, vääränlaisella autoja ajaviin ja toki myös miehiin.

Maiden välillä

on selkeitä painotuseroja. Räsänen mukaan esimerkiksi Yhdysvalloissa uskontoon liittyvä viha korostuu sukupuolta enemmän.

Ympäröivän yhteiskunnan arvotukset näkyvät nettikäyttäytymisessä ylipäänsä. Räsänen korostaakin, ettei internet ole tosielämästä irrallinen saareke.

"Kiusaamisen muodot heijastavat reaali maailmaa ja siellä olevia valtasuhteita."

INTERNETISSÄ HERJAUSTEN ja uhkausten kirjoittaminen käy kuitenkin tavallista kätevämmän. Anonyymiä verkkokäyttäytymistä tutkinut **Eliisa Vainikka** Tampereen yliopistosta toteaa, että internetissä on helppo synnyttää suurikin liike nopeasti.

"Pystytään masinoimaan monia ihmisiä ihan henkilökohtaisten uhkausten ja vihakampanjoiden taakse", Vainikka kuvaa.

Mahdollisuus nimettömyyteen helpottaa asiaa. Pahinta kirjoittelua löytyykin Pekka Räsänen mukaan anonyymeistä verkoista, esimerkiksi Thorlaudalta.

Myös sivustojen moderointi vaihtelee valppaasta olemattomaan.

"Harvoin normikäyttäjät törmää vakavaan vihaan ilman, että etsi sitä", Räsänen epäilee.

Oma aktiivisuus internetissä kuitenkin lisää kiusaamisen riskiä.

RÄSÄNEN MUKAAN nauttii kohdistuu internetissä erityisesti seksuaalissävyytteistä kiusaamista. Samaa sanoo aikaisempi tutkimus. Esimerkiksi Marylandin yliopistossa 2006 tehdyn tutkimuksen mukaan naiset saivat chat-huoneissa 25 kertaa enemmän seksuaalissävyytteisiä ja pahansuopia kommentteja kuin miehet.

Näyttäisi siltä, että seksuaalinen häirintä on hyväksytty monien internetin areenoiden perussisällöksi. Jopa Facebook oli vielä vähän aikaa sitten tulvillaan suosittuja sivuja, joilla huumorin nimessä juhlistettiin seksuaalista ja muuta väkivaltaa naisia kohtaan. Esimerkkejä tästä olivat hassunhauskat *I'd Punch You if You Were a Woman* ja *Kicking a slut in the vagina and losing your foot inside*.

Viime vuonna yhtiö muutti käytäntöjään ja sulki ryhmiä nauttii kohdistuvan vihapuheen perusteella. Tämän saavuttamiseksi tarvittiin sulkemista vaatinut kampanja, vaikka yhtiö toisaalta oli jo pitkään suostunut sensuroimaan sivuiltaan esimerkiksi uskontoihin liittyvää loukkaavaa sisältöä ja imettävien äitien kuvia.

NAISTEN HÄIRINTÄ noudattelee Eliisa Vainikan mukaan usein samoja kaavoja kuin muukin nettihäirintä: kohteen osoitetietoja levitellään, blogia hakkeroidaan ja uhkauksia satelee.

Vainikka uskoo, että moni huutelijoista on vain huomiota hakevia trolleja. Niitä on kuitenkin vaikea erottaa niistä, joita oikeasti kannattaisi säikähtää.

Huttunen kertoo, että pahimmat huutelijat ottavat harvoin henkilökohtaisesti yhteyttä. Internet pysyy irrallaan tosielämästä.

"Joskus olen lukenut, kun joku on nähnyt minut yliopistolla ja kirjoittanut siitä nettiin."

Epävarmuus saattaa silti iskeä.

"Välillä on esimerkiksi pelottanut, että käykö joku töhrimässä asuntoni oven", hän kertoo.

"Helpottaa tietoa, että ne ovet on lukossa."

HUTTUNEN KOKEE, että herjausten taustalla on niin joidenkin tietokonepelaajien kuin foorumihäiriköiden halu rajata naiset tiettyjen tilojen ulkopuolelle.

"Jotkut internetin käyttäjät ajattelevat, että internet on miesten linnaketta, johon naiset ei ole tervetulleita. Halutaan pitää naiset poissa netistä niin kauan kuin se on mahdollista."

Häntä kauhistuttavat joidenkin foorumien alakulttuurit, joilla huorittelu ja muu naisviha tuntuu vakiintuneen normiksi.

"Ei se jää pelkästään sinne keskustelupalstalle ja siihen ryhmään. Nämä ihmiset on osa tätä yhteiskuntaa. Siksi minusta tällaiset sivustot on haitallisia."

Huttunen toivoisikin, että löytyisi keinoja puuttua niihin internetin nurkkiin, joissa kunnianloukkaukset ovat arkipäivää.

"Mutta minä en ainakaan halua mennä niiden ryhmien sisälle tätä ilosanomaa jakamaan."

HUTTUNEN EI poistanut itseään internetistä niin kuin poliisi kehoitti. Käyttäytymistään hän on silti muuttanut: hän punnitsee jokaisen kirjoituksen aiempaa tarkemmin ja jakaa henkilökohtaisia asioitaan varovaisemmin.

Blogin jättäminen olisi Huttunen mielestä kuitenkin luovuttamista.

"Olen miettinyt lopettamista, mutta tullut siihen lopputulokseen, että minua ei vaienneta."

"EI SE JÄÄ PELKÄSTÄÄN SINNE KESKUSTELUPALSTALLE JA SIIHEN RYHMÄÄN. NÄMÄ IHMISET ON OSA TÄTÄ YHTEISKUNTA."

"IHAN LEHTIEN KESKUSTELUPALSTOILLAKIN NÄKYY, ETTÄ KRITIIKKI MENEÄ HELPOMMIN SUKUPUOLEEN NAISEN OSALTA."

"OLEN MIETTINYT LOPETTAMISTA, MUTTA TULLUT SIIHEN LOPPUTULOKSEEN, ETTÄ MINUA EI VAIENNETA."

Menot

"VIISKYTLUVUN MUSIIKKI- JA ÄÄNIMAISEMA OVAT TÄYTTÄNEET MINUN PÄÄNI JA SIELUNI. JOUKOSSA OLI VIRSIÄ, MARSSEJA JA SOITTOKUNTAMUSAA. MIELEEN JÄI VASKIBÄNDIN HIENOT SOUNDIT. SIITÄ SE HOMMA LÄHTI RAKENTUMAAN."

Pave Maijanen urastaan vuonna 2012 säveltäjien ja sanoittajien Elvis ry:n sivuilla.

Pikkujoulukausihan se tässä tulla jolkottaa. Olet ihan hyvä ihminen, vaikket olisikaan saanut kutsua. Tai ainakaan se ei ole siitä kiinni.

tekstit **Menot-setä**

8.11. ILOKIVI

JYVÄSKYLÄN ylioppilasteatteri on tarttunut **Jussi Parviaisen** 1980-luvun alussa kantaesitettyyn moderniin klassikkoon Jumalan rakastaja. Juska Paarma (**Janne Tuononen**) on suuria ajatuksia omaava nuori mies, joka on päättänyt tehdä itsensä Jumalan. Tässä tehtävässä ei keinoja kaihdeta. Kyse on itsensä etsimisestä – ja kadottamisesta. Ohjauksesta vastaa **Antti Suora**.

ILONA SAVALA

6.11. POPPARI

"**JOS** tämä ei kuulijaa liikautta, niin mikä sitten", tokaisi **Mari Koppinen** Helsingin Sanomissa. **Helsinki-Cotonou Ensemble** on hämmäntävä kudos jazzia, funkia ja länsiafrikkalaista voodoo-perinnesuusiikkia. Popparin keikka on myös uuden **Fire, Sweat & Pastis**-levyn julkarkeikka, että intoa varmasti piisaa.

14.11. KAUPUNGINKIRJASTO

JYVÄSKYLÄN kaupunginkirjaston musiikkiosaston Kirjasto LIVE! -iltojen sarjassa nähdään tällä kertaa musiikkina Lapland-Balkaniksi nimennyt **Jaakko Laitinen & Väärä Raha**. Yhtye yhdistelee musiikissaan Balkanin mustalaisrytmejä, venäläisiä romansseja sekä vanhaa suomalaista iskelmää tenhoavalla tavalla.

SAARA AUTERE

7.11. LUTAKKO

Karri "Paleface" Miettinen on suomalaisen rapin isähahmoja, arvostettu protestilaulaja ja kansainvälisestikin tunnustettu kova tekijä. Samana iltana, kun **Paleface & Räjähävä Nyrkki** esiintyy Lutakossa, ilmestyy Palefacen tuorein albumi **Luova tuho**. Illan avaa jyväskyläläinen, **Korstoraatiostakin** tuttu **Lytty**.

14.11. RENTUKKA

VEDESTÄ NOUSEE HIPPI –on hippisävytteinen minisäfestivaali Ravintola Rentukassa. Rockiin päin kallellaan olevan tapahtuman musiikista vastaavat **Järjestyksenalvojat, Gary Peitsamon Polkupyörä, Huono Idea, Pektopah** sekä **Akseli Hiltunen** ja **Hazed**. Housebändin roolissa soittaa **Mitä Vittua? –kerho**.

MARTTI ROSENDAHL

14.11. ILOKIVI

Pave Maijanen Twin Peaksin hengessä

JYVN PIKKUJOULOT juhliitaan tänä vuonna teemalla Twin Peaks. Ohjelmistosta vastaavat pitkän linjan konkarimuusikko Pave Maijanen, turkulainen uuden suomirockin superbändi **Pöllöt** sekä psykedeliaa ja bluesia tiukkaan rifittelyyn yhdistelevä savonlinalainen **The Vultones**. Alussa, bändien välissä ja lopussa levyjä pyörittää **DJ Syffilis**. JYVN kulttuurisihteerinä **Annina Harrikainen**, mikäs tässä nyt on meininki? "Teemat juolahtavat satunnaisesti mieleen. Nyt oli Twin Peaks pinnalla, kun sarjasta on uusi tuotantokausi tulossa. Aiempina vuosina pikkujouluja on juhlistettu esimerkiksi ska-musiikin tai itäsenäisyyspäivän hengessä." Kuinka Twin Peaks -teema näkyy tä-

män vuoden juhlassa?

"Ainakin dekoissa. Yritetään saada luotua tuosta mustasta laatikosta Twin Peaks -henkinen. Pukukoodia ei sen kummemmin ole. Jos haluaa, niin voi pukeutua teeman mukaisesti."

Ohjelmisto ei sinänsä Twin Peaksiin liity. Parhaan aasinsillan Twin Peaksiin luo The Vultones, joka on ammentanut videotuotantoonsa aineksia **David Lynchin** elokuvasta **Inland Empire**.

"Ohjelmisto on kiinnostava kombo, kun on pari tällaista tuoreempaa bändiä ja konkariklassikko."

Mikään entisaikojen haamu Maijanen ei ole, vaan tekee jatkuvasti mielenkiintoista uutta materiaalia.

21.11. KAUPPAKATU

JYVÄSKYLÄN keskusta pukeutuu jouluasun noin kuukautta ennen joulua. Joulukatua avataan perinteisin menoin tähden sytyttämisellä Kompassilla. Markkinamyymälät avaavat joulukautensa. Iltaan kuuluu ilotulitus. Paikalla voi käydä esimerkiksi maistelemassa manteleita tai pohtimassa joulun merkitystä ja havainnoimassa kulttuurimme nykytilaa. Voihan sitä perjantai-illan näinkin alkaa.

7.11. HUONETEATTERI

CARLO GOLDONIN hersyvän hauska klassikkokomedia **Kahden herran palvelija** vuodelta 1745 saa **Jarmo Lintusen** ohjaamana Huoneteatterissa vuonna 2014 vauhdikkaan ja ilottelevan toteutuksen. Näytelmän nimihenkilö Truffaldino (**Kari Eloranta**) joutuu vahingossa kahden isännän palvelukseen. Siinä sitä sitten yritetään tasapainoilla.

KAMPUS KINO

PETTERI KALLIOMÄKI ARVOSTALEE ILOKIVEN TULEVIA NÄYTÖKSIÄ

Night Visions: WolfCop

LOWELL DEAN, 2014

TI 4.11. KLO 21.00

Rakastettavan rentumaisissa tunnelmissa käynnistyvä kauhukomedia, jossa kanadalaisen perähikien juoppokyttä ryhdistäytyy löydettyään sisäisen ihmistutensa. Lysti pikku patkä, vaikkei tunnukaan aivan kokonaiselta elokuvalta; jatko-osaa mainostetaan heti lopputekstien alussa.

Arvosana: 3/5

Boyhood

RICHARD LINKLATER, 2014

MA 10.11. KLO 19.00

Linklaterin 12 vuotta kestänyt, kunnianhimoinen projekti kuvaa fiktiivisen perheen varttumista todellisuudessaakin vanhenevien näyttelijöiden avulla. Kyseessä on ehkä yhden idean elokuva, mutta koskettava sellainen. Ilman maskeraajien apua ikävuosia keräävät ihmisasvat antavat kliseisille perhekohtaloille hyvin todelliselta tuntuvaa kaikupohjaa.

Arvosana: 5/5

Drug War

JOHNNIE TO, 2012

TI 10.11. KLO 19.00

Huume poliisit ja diilerit ottavat toisistaan mittaa suurkaupungin koleiden betonirakennelmien keskellä tässä ryyppytaisessa, mutta intensiivisessä trillerissä. Turhan yksilödraaman tai lätinäpsykologian syrjäpöluille poikkeamista tiukasti välttävä "Tianjin Vice" on lajissaan erinomainen saavutus.

Arvosana: 4/5

LISÄKSI OHJELMISTOSSA:

MA 3.11. KLO 18.00

KAVI: IVAN – KERTOMUS KAHDESTA NUORESTA MIEHESTÄ (DOVZHENKO)

MA 3.11. KLO 20.00

TOVERUUS: NÄKEMIIN MARINA (IVTSHENKO)

MA 4.11. KLO 19.00

NIGHT VISIONS: WHAT WE DO IN THE SHADOWS (CLEMENT & WAITITI)

MA 17.11. KLO 18.00

KAVI: PUNAISEN LIPUN ALLA (DOVZHENKO)

MA 17.11. KLO 21.00

TOVERUUS: KASAKOITA TONAVALLA (LAPOKNISH)

TI 18.11. KLO 19.00

PRINSESSA KAGUYAN TARU (TAKAHATA)

*KANSALLINEN AUDIOVISUAALINEN INSTITUUTTI

Talvikuntoon 2014

RASVAKERROS. Suomen ankarasta talvesta selviää, jos pysyttelee sisätiloissa ja käpertyy opiskelijasunnon ainoaa lämpöpatteria vasten. Vaan mitä sitten, jos sekään ei riitä? Voisiko mallia ottaa eläinkunnasta?

Nukkuvat ja horrostavat eläimet kasvattavat rasvakerrosta. Rasva on usein erikoislaatuista ruskeaa rasvaa, joka voidaan vapauttaa nopeasti energiaksi keväällä. Korkeasaaren eläintarhan intendentti **Kirsi Pynnönen-Oudman** kertoo.

Tankkaus talven varalle alkaa syksyllä. Valinnan varaa ei ole paljoa, mutta luonnon antimet ovat yleensä melko energiapitoisia. Ne kasvattavat eläinten rasvakerrosta nopeasti.

”Eläimet syövät sitä mitä saavat. Karhu pistelee marjoja ja muita paljon energiaa sisältäviä ruokia, ja voivat ne käydä mehiläispesien hunajavarastoillakin. Oravat käyttävät hyväkseen pähkinöitä ja siemeniä”, Pynnönen-Oudman luettelee.

ENTÄ, JOS ihmiset soveltaisivat samaa reseptiä?

Paksu rasvakerros voi auttaa meitäkin selviytymään kylmässä, mutta palelua se ei Pynnönen-Oudman mukaan estä.

”Ihmisellä hyvä rasvakerros pelastaa, jos eksyy metsään talvella tai putoaa avantoon. Sen sijaan hyvä pintaverenkierto estää palelun tunnetta. Eli pulsa säilyy hengissä ja tuntee kylmää ja laiha ei niinkään palele, mutta voi kuolla lämmönhukkaan.”

Ylimääräisestä rasvakerroksesta voi olla haittaa myös eläimille.

”Horrostavat ja nukkuvat lajit käyttävät rasvakerroksensa vararavintona, jolloin se ei ole terveyshaitta. Mutta jos talviunta nukkua laji ei saa nukuttua ja siten vähennettyä rasvakerrosta, sille voi kehittyä diabetes”, Pynnönen-Oudman sanoo.

Koska ihminen harvemmin paastoo talvisin, suosittelee Korkeasaaren intendentti pysyttelemään tiimissä kunnossa ympäri vuoden.

Välipalapatukka valmistuu noin vartissa. Aineksia voi vaihdella maun mukaan varsin vapaasti.

Jylkkärin pähkinäinen lihotuspatukka

JOS ÄÄRIOLOISSA selviytyminen on sinulle hyvää pintaverenkiertoa tärkeämpää, voit lihottaa itsesi talvikuntoon Jylkkärin lihotuspatukoilla. Tee patukoita evääksi vaikka pitkiä koulupäiviä varten.

- 100 g cashew-pähkinöitä
- 100 g auringonkukansiemeniä
- 100 g kurpitsansiemeniä
- mitä tahansa kuivattuja hedelmiä ja pähkinöitä
- 1 dl oliivölyä
- 3 rkl hunajaa
- 2 rkl maapähkinävoita

Sekoita pähkinät, siemenet, kuivahedelmät ja osa maapähkinävoista sauvasekottimella tai vastaavalla melko pieneksi silpuksi.

Levitä seos uunipellille.

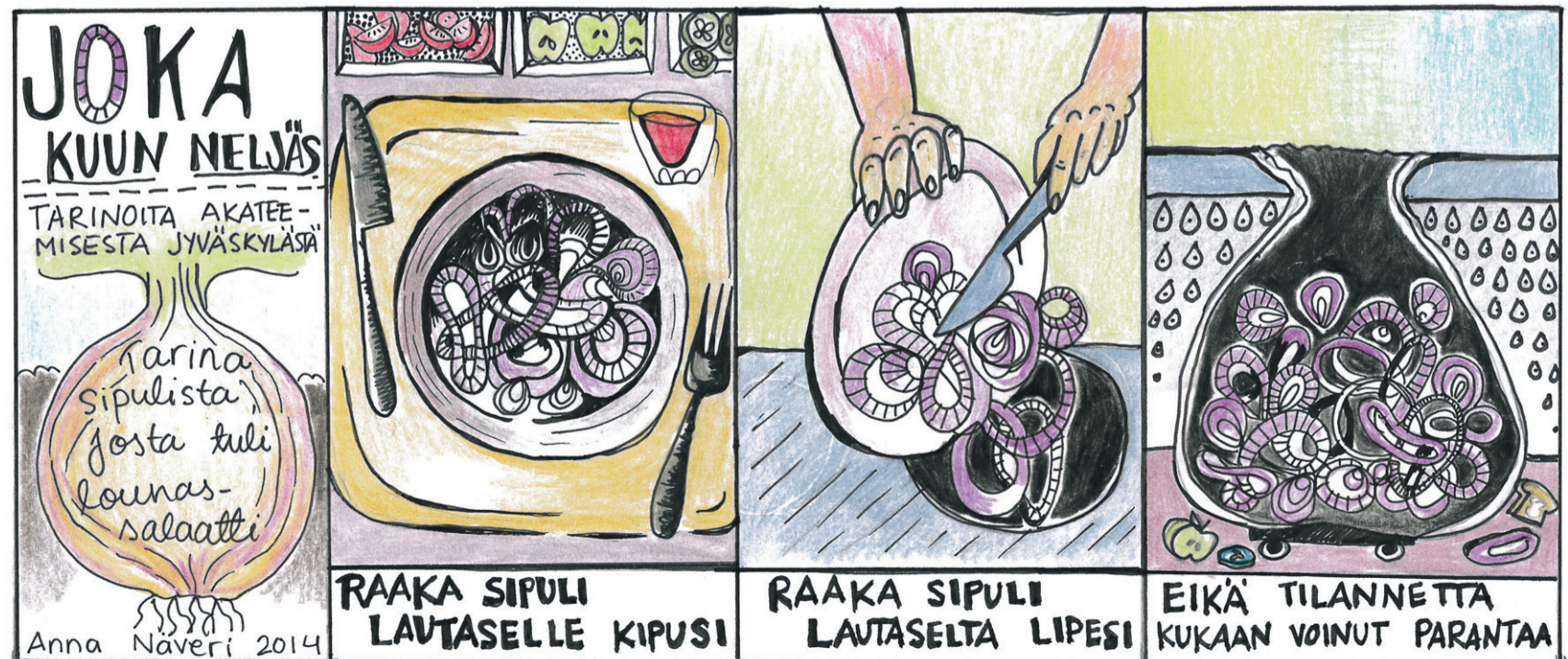
Kuumenna kattilassa öljy, hunaja ja maapähkinävoita tasaiseksi. Kaada kuuma seos pähkinä-siemen-seoksen päälle.

Aseta paketti jääkaappiin jäähtymään. Leikkaa jäähtyneestä massasta patukoita ja kääri ne kelmuun. Säilytä jääkaapissa.

Syö patukoita koko loppuvuosi ja tunne, kuinka rasva kerääntyy vyötäröllesi.

JOKA KUUN 4.

ANNA NÄVERI

VUOKRATTAVANA

Kaksio 53,5 m²
Kolmio 77 m²
lähellä keskustaa

Täytä sähköinen
vuokra-asuntohakemus
www.wh-asunnot.fi

Tai soita ja kysy lisää

- Jari Mäklin 020 752 9373
- Ilari Kaasinen 020 752 9372
- Jorma Kilpikoski 020 752 9378

Vaajakoskentie 20 C, 40400 JKL

Soitettaessa kiinteän puhelinverkon liittymästä 8,35 snt/puhelu+7,02 snt. Matkaviestinverkon liittymästä 8,35 snt/puhelu+17,17 snt/min.

Mikkelin Morsian Loppuunmyynnin alennetut hinnat

Hääpuvut	alk. 150€
Juhlapuvut	alk. 50€
Frakkiseti	339€
Shakettiseti	339€
Smokkiseti	329€
Tummat puvut	alk. 98€

Valikoimaa
runsaasti jäljellä,
kannattaa tulla
kauempaakin!

Tervetuloa valitsemaan omasi!

Avoinna: Maanantaina suljettu, ti-pe 10-17, la 10-14
Mikkeli, Savilahdenkatu 10. Puh. 050 366 2168

**OPISKELIJA
ALE -25%**
(kehykset ja linssit).

JYVÄS
optiikka

DAILIES
Aqua Comfort Plus
20€/30 kpl
PIIOLASEJA AINA VARASTOSSA

Kauppakatu 5, Jyväskylä
(Vakiopainetta vastapäätä)
Puh. (014) 212 838
www.jyvasoptiikka.fi

MYÖS MUTTA MAISTUVIA
OPISKELIJATARJOUKSIA!
TULE TSEKKAAMAAN!!!

SOHWIN OPISKELIJABURGERIT!

liha- ja kasvisversiona
9,90€ kpl

VAIN VOIMASSA OLEVALLA
OPISKELIJAKORTILLA!

RAVINTOLA SOHWI
VAASANKATU 21 - JKL WWW.SOHWI.FI

PASKA KOTISEUTU

ERI PAIKKAKUNNILTA TULEVAT OPISKELIJAT HAUKKUVAT KOTIKUNTANSA OMALLA

Vuoren sisästä

ENNEN OLI kaikki paremmin. Se kuvaa hyvin kotiseutuani Haukivuorta. Ennen täällä oli kaikkea, nyt mitään saa etsimällä etsiä.

Se alkoi vuonna 2001. Silloin Haukivuoren itsenäisen kunnan viimeiset rahat posautettiin ilotulitteina ilmaan, ja meistä tuli kaupunkilaisia. Oltiin pohjoinen kaupunginosa, kirjastosta tuli Mikkelin kirjaston Haukivuoren sivutoimipiste ja lukiosta Mikkelin etä- ja aikuistukion Haukivuoren toimipiste. Lukion nimiä ei kukaan osannut kirjoittaa oikein. Eipä se haitannut, harvoin lukion vuosiryhmässäkään oli enempää kuin viisi opiskelijaa.

Onnellista liittoa kesti perushaukivuorelaisen yrityksen iän verran, siis muutaman vuoden. Se lukio loppui viime keväänä.

Nyt meinaavat Mikkelin herrat laittaa pinoon myös kirjaston ja neuvolan. Junavuorot loppuivat 150 vuoden jälkeen tänä syksynä. Ei auttaneet adressit eikä mielenosoitukset, **Virkkunen** ja **Risikko** vilkuttivat ohjaamossa ja ajoivat Haukivuoren aseman ohi.

Vilkuttivat niille kolmelle matkustajalle, jotka VR:n tilastojen mukaan junaan asemalta nousivat.

Ainoa yritys, jolle jatkaja löytyy, on hautaustoimisto.

ON VUORESTA onneksi julkkiksia. **Timo "Niskalaukaus" Rautainen** kävi meillä koulunsa ja pikajuoksija **Ari Kauppinen** edusti kulta-aikoinaan Haka. Kaikista ylpeimpiä ollaan silti Hima-nesista, Haukivuoren Ramonesista.

Ei kukaan siltä mitään biisiä oikeasti tiedä, mutta kyllä sitä Hummeripoikarockissa silti mieluusti notkuu. Ja onhan meillä myös ihan MM-kisat, suolentopallossa nimittäin. Ei tietenkään olla matkittu Hyrynsalmen suojaloppalosta, kuka niin väittää?

MUUTEN TÄMÄ paikka on kyllä ihan samanlainen kuin kaikki muutkin tuhannet maalaiskyllät Suomessa. Kalja maistuu kun ei muutakaan tekemistä ole, mopopojat makaillee autoteillä kun ei

muutakaan tekemistä ole, Alicissa ja Rillillä juurutaan muiden tekemisistä kun ei muutakaan tekemistä ole.

Halutaan mahdollisimman kauas etelään, yleensä päädytään korkeintaan Mäntyharjulle.

En vaihtaisi nuoruudestani päivääkään pois.

Suvi-Tuulia Nykänen

teksti **Arimo Kerkelä** kuva **Perttu Puranen**

LAVAN REUNALTA ESTRADILLE

STAND UP. Helmi Läppä -kilpailu päästää amatöörit areenalle. Seurasimme yhtä osallistujaa valmistautumisvaiheesta h-hetkeen.

Valokuvaaja **Jaakko Mannista** ei hermostuta. Ei, vaikka seuraavana päivänä on tarkoitus esiintyä yksin parille sadalle ihmiselle.

”Huomiseen on vielä monta tuntia aikaa. Ei mulla ole edes puoliakaan materiaalista kasassa vielä”, Manninen sanoo.

Manninen on yksi amatöörien Helmi Läppä stand up -kilpailun osallistujista. Hän esiintyy kisan ensimmäisessä osakilpailussa, jonka kaksi parasta jatkavat marraskuun lopussa järjestettävään finaaliin.

Kyseessä on vasta viides Mannisen julkinen stand up -esitys. Alan paikalliset piirit ovat silti miehelle tuttuja. Reilun vuoden aikana Manninen on käynyt valokuvaamassa lähes kaikki Jyväskylän stand up -tapahtumat.

”**Ismo Leikola** on pistänyt täällä buumin hyvin alkuun. Ihmiset ovat alkaneet kiinnostumaan siitä, että ne voisivat käydä itsekkin lavalla. Täältä löytyy paljon hyviä koomikoita.”

Jyväskylän stand up -tapahtumat keräävät Manniselta kehuja.

”Jyväskylän Seisomapaikka-klubi on valehtelematta yksi parhaista esiintymispaikoista koomikoille. Yleisö on todella vastaanotta-vaista.”

VAIKKA HELMI Läppä on kilpailu, ei menestymisen ole Manniselle tärkeää.

”En ole lähdössä voittamaan kisaa, vaan käyn lavalla kehittämässä itseäni.”

Stand up tarjoaa hyvän mahdollisuuden harjoitella vuorovaikutusta yleisön kanssa. Mannisen mukaan monet kutsuvatkin sitä ”lavojen kuninkuuslajiksi”. Hänellä itsellään on

selvä käsitys siitä, millaista on hyvä stand up.

”Sen pitää ehdottomasti yllättää. Melkein parasta stand upia ovat ne, mitkä ovat navan yläpuolella. Navan alapuoliset jutut on käyty läpi jo niin monta kertaa”, Manninen toteaa.

Entä jännittääkö lavalle nouseminen?

”Eipä oikeastaan. Olen kymmenen vuotta tehnyt teatteria, niin itse lavalle nouseminen ei jännitä. Ainoastaan jännittää se, että tuleeko yleisöä paikalle.”

SEURAAVANA PÄIVÄNÄ huoli osoittautuu turhaksi. Karaoke Bar Helmeen on ahtautunut noin 250 katsojaa, joista suuri osa on yliopisto-opiskelijoita. Penkit täyttyvät nopeasti, eikä hyviä seisomapaikkojakaan saa helposti.

Jaakko Manninen saa illan neljännen esiintymisvuoron. Edeltävistä kilpailijoista tietojärjestelmätieteiden opiskelija **Otto Hytönen** saa illan suurimmat suosionsoitukset.

Manninen seuraa muiden esityksiä eturivistä – tietysti kamera kourassa. Vasta väliajalla valokuvaaja katoaa takahuoneeseen.

Lopulta illan juontaja **Jaakko Suomala** kuuluttaa Mannisen lavalle.

”Meillä on vielä kaksi kilpailijaa jäljellä. Seuraavaksi meille tulee esiintymään jyväskyläläinen... tai en tiedä onko se jyväskyläläinen, mutta ainakin se asuu täällä. Jaakko Manninen, isot aplodit!”

Nopeiden vitsien sijaan Mannisen esiintyminen nojaa pidempiin tarinoihin. Juttua irttoa niin ranskankielisistä tuotteiden nimistä kuin omasta ikäkriisistä. Vastaanotto on hyvä. Välissä Manniselta katkeaa ajatus, mutta mies selviytyy tilanteesta improvisoimalla.

”No niin, nyt se tapahtui. Nyt se punainen lanka katosi”, Manninen tokaisee ja alkaa hapuilla ilmaa kuin lankaa etsiäkseen. ”Ei vittu, vihreä.”

Myös eilinen Jylkkärin haastattelu päättyi mukaan esitykseen. Manninen kertoo väittäneensä haastattelussa, ettei lavalle nouseminen jännitä häntä ollenkaan. Sitten esiintyjä välittää terveisensä Jylkkärin toimittajalle.

”Olet täällä tänään ja täytyy tunnustaa, että ei jumalauta. Tämä on helvetin hyvä muistutus siitä, mitä se krapula voi olla pahimmillaan”, Manninen sanoo ja yleisö nauraa.

ESITYSTEN JÄLKEEN seuraa tauko, jonka aikana tuomaristo valitsemaan finaaliin jatkajat. Palaverin päätyttyä tuomariston jäsen, stand up -koomikko **Mikko Vaismaa** kertoo finalistit.

”Lähdimme siitä, että stand up -komiikka perustuu ensisijaisesti niihin juttuihin, joita on kehitelty kotona ja käynyt läpi. Niistä täytyy löytyä yllätyksellisyyttä ja monipuolisuutta”, tuomari Vaismaa kertoo.

Jatkoon pääsevät kuopiolainen **Marika Ruuskanen** ja vihtiläinen **Simo Takanen**. Virallisen ohjelman päätyttyä Jaakko Manninen käy vielä kysymässä tuomareilta palautetta esiintymisestään.

”En oikeastaan halua kuulla mitään positivistista, vaan kritiikki on se mikä kehittää. Jos joku juttu menee hyvin, niin sitä ei tarvitse sanoa”, Manninen toteaa palautteenannon jälkeen.

Omaan esitykseen hän on melko tyytyväinen.

”Fiilis on hyvä. Se oli hauskaa siihen nähden, että puolet keikasta improvisoin täysin.”

Vaikka finaaliapaikkaa ei irronnut, se ei tunnu haittaavan. Jatkosuunnitelmat ovat jo selvillä.

”Nyt jatketaan stand upin kuvaamista. Ja ehkä käydään lavalla jossain.”

HELMI LÄPPÄ

- Amatöörien stand up -kilpailu Jyväskylän Bar Helmessä.
- Järjestetään nyt toista kertaa. Ensimmäisen kilpailu viime syksynä.
- Kolme osakilpailua, joista viimeinen 12. marraskuuta. Finaali 26. marraskuuta.

Muumit huonoilla teillä

MUUMIT RIVIERALLA

 Suomalais-ranskalaisena yhteistuotantona tehty Muumit Rivieralla on tyyliltään aikaisempia muumifilmatisointeja lähempänä **Tove Janssonin** omaa piirrostyylä. Elokuva perustuu Janssonin sarjakuvaan Muumiperhe Rivieralla, mutta sekoittaa siihen aineksia myös muista muumisarjakuvista.

Tarina seuraa nimensä mukaisesti muumiperheen seikkailuja Rivieran aurin-gossa, missä filmitähdet ja uhkapelit laittavat maailman menoon tottumattomien muumien päät pyörälle.

Mehukkaista lähtökohdistaan huolimatta elokuva ei kykene vangitsemaan kaikkea Janssonin tarinoille ominaista taikuutta, viattomuutta ja huumoria. Näin elokuvan hahmot ja juoni jäävät harmittavan ohuiksi ja tasapaksuiksi.

Riikka Lauttamus

Näyttämölle sovitettu elämäntarina

LEENA LEHTOLAINEN: KUUSI KOHTAUSTA SADUSTA (TAMMI)

 Taiteilija Satu Savinainen on antanut rakastajalleen luvan ohjata itsestään näytelmän Aleksanterin teatterin lavalle. Ensi-illassa paikalla on Sadun lähipiiri, mutta yksi paikka on täytämättä – Satu on kadonnut.

Lehtolaisen uusin romaani makustelelee mielenkiintoisia teemoja. Kenellä on oikeus yksityisyyteen? Mikä on totuus, jos ihmiset muistavat tietyn hetken eri tavalla? Mitkä asiat ovat liian arvokkaita jaettavaksi muiden kanssa? Voiko ihmiselämän survoa kuuteen kohtaukseen?

Kirja on rakennettu näytelmätekstin ympärille, jota näyttelijät ja Sadun lähipiiri vuorollaan kommentoivat ajatuksissaan. Teksti tempaa lukijan mukaansa niin että hetken voi kuvitella olevansa osa juorua ja janoavaa yleisöä tai kulisseissa jännittävää teatteriryhmää.

Laura Kuivalahti

Ajatonta kerrontaa fantasiakuoressa

BRIAN K. VAUGHAN & FIONA STAPLES: SAGA, ENSIMMÄINEN KIRJA (LIKE)

 Vuosituhannen sarjakuvatapaukseksi tituleerattu Saga on politiikkaa, vanhemmuus-draamaa ja seikkailua yhdistelevä scifi-/fantasiaeepos. Hyönteissiipinen Alana ja käppyräsarvinen kuumies Marko ovat tarinan Romeo ja Julia – väkivallan keskeltä toisensa löytäneet, keskenään sotivien rotujen välinen sopimaton liitto. Tarina seuraa kaksikon pakomatkaa sekä perheonnea sodan keskellä; kertojaääni kuuluu teoksen alussa syntyvälle kaksikon lapselle, Hazelille.

Mikäli TV-päiset humanoidit ja hämähäkinvartaloiset palkkionmetsästäjät menevät yli hilseen, suosittelisin tämän vuosituhannen sarjakuvatapaukseksi **Manu Larcenetin** rujoa *Blast*-sarjaa. Vaughanin tarina on paljon enemmän kuin pinta-puolisesti ehkä odottaisi. Teos onkin voittanut useita palkintoja, mukaanlukien kolme arvostettua Eisner-palkintoa sekä parhaan sarjakuvaromaanin Hugo-tieteiskirjallisuuspalkinnon.

Liken suomennos on kieleltään onnistunut, mutta joissain kohdin varsinkin kertojaäänänen tekstaus uhkaa hukkaa tummaan taustaan. Pieni särö muuten hie-

nossa painojäljessä, sillä Staplesin piirrosten jälki on onnistuttu painamaan henkeäsalpaavan komeasti.

Ville Tikka

Trapetsitaiteilua mansikkataivaalla

MONTAGE: MONTAGE (SECRET ENTERTAINMENT)

 Progea ja hard rockia sekoittava Montage on julkaissut esikoisen, joka yhdistää rosoiset kitara-soundit psykedeeliseen maailmaan hukan Dream Theaterin tapaan. Puolituntinen levy on sopivan pituinen, soundit natsaavat yhteen ja bändin jäsenten soitosta ja sävellyksistä kuuluu taidokkuus.

Mitään isoja yllätyksiä esikoinen ei kuitenkaan tarjoa. Soundeihin kaipaisi lisää dynamiikkaa ja kappaleisiin vaihtelevuutta. Kiehtovimmat raidat ovat rytmisempiä kompleksinen *Trapeze* ja bändin taidonnäyte *Strawberry Skies*. Hyvä alku, mutta Montagen haaste tulevien levyjen kohdalla on kenties erottuminen muista proge - hard rock -bändeistä.

Elina Salin

Kielisuositusten historiaa

TARU KOLEHMAINEN: KIELENHUOLLON JUURILLA (SKS)

 Alkaa tehdä vai alkaa tekemään? Kielenhuolto on ollut jälleen tapetilla, ja **Taru Kolehmainen** on tehnyt suurtyön selvittäessään kielenhuollon suositusten syntymistä aikojen saatossa.

Teos ei kuvaa niinkään suosituksia vaan prosesseja niiden takana. Miten tiettyihin suosituksiin on päädytty ja miten on milloinkin vedetty tukkanuohtaa?

Yleistajuinen teos on helppolukuinen, ja teksti on jaksotettu lyhyiksi rytmikkäiksi osioiksi. Toisinaan yksityiskohtia on liikaa, mutta lukiessa voi hypellä melko vapaasti.

Joskus kielenhuoltajat ovat olleet aikaansa edellä: jo vuonna 1902 toivottiin yhteistä nimitystä rouville ja neideille, jottei siviilisäätyn takeruttaisi. Ehdotus "arvotar" ei kuitenkaan saanut tuulta siipiensä alle.

Jani Tanskanen

Hallinnon halkileikkaus

ELIAS PEKKOLA, JUSSI KIVISTÖ & VUOKKO KOHTAMÄKI (TOIM.): KORKEAKOULUHALLINTO. JOHTAMINEN, TALOUS JA POLITIIKKA. (GAUDEAMUS)

 Yliopiston talous ja kiinteistöratkaisut puhuttavat, mutta vain harva jaksaa todella kiinnostua yliopiston hallinnosta. Nyt aihepiiristä on julkaistu kirjakin, eikä se taida muuttaa asenteita. Vilkaista silti kannattaa.

Opiskelijan kannalta tärkeitä ovat varsinkin yliopistolaitoksen muodostumista ja ideaa käsittelevät artikkelit. Mikä mahtava knoppi: ensimmäisenä yliopistona pidetyssä Bolognan yliopistossa 1000-luvulla valtaa käyttivät opiskelijat.

Teos haastaa ja selvittää itsestään selvyysiksi vakiintuneita käsitteitä, kuten yliopiston ja sivistyksen. Ansio kääntyy kuitenkin heikkoudeksi, kun sama kaava toistuu kaikkialla: kaikki on aikansa tuotetta, relationaalista ja ihmisistä riippuvaa. Ihan kotoista?

Jani Tanskanen

teksti **Jaana Kangas** kuva **Perttu Puranen**

Jumalaisen vartalon jäljillä

JYVÄSKYLÄN YLIOPIILASTEATTERI. Harrastajanäyttelijä Janne Tuononen kaatoi Karhut viemäriin ja tavoittelee nyt Michelangelon Daavidin vartaloa.

Janne Tuononen aikoo jatkaa treenaamista Jumalan rakastajan viimeisiin näytöksiin asti ollakseen "jumalaisessa sheipissä".

Kun Janne Tuononen sai kesän alussa käsiinsä *Jumalan rakastajan* käsikirjoituksen, mieleen iski pieni pakokauhu. Mitä jos näyttelen joltain kroppansa palvojaa tai heilun lavalla ilman paitaa muutaman ylimääräisen kilon kanssa?

Silloin Tuononen ei vielä tiennyt, että pelko oli aiheellinen. Hän sai **Juska Paarman** roolin Jyväskylän ylioppilasteatterin tämän syksyn näytelmässä Jumalan rakastaja. Paarma on mies, joka haluaa bodata itsensä samannäköiseksi kuin Michelangelon Daavid.

Oli siis parempi aloittaa treenaaminen.

JUHANNUKSEN JÄLKEEN Tuononen oli jo kuntosalilla palkkaamansa personal trainerin kanssa. Ensimmäiset treenit tuntuivat yksinkertaisesti pahalta.

"Yhdesti olin tekemässä jalkoja, ja minun piti ottaa taksi kotiin, kun en jaksanut enää kävellä."

Mutta elimistö sopeutui treenaamiseen äkkiä. Aluksi Tuononen kävi salilla kolmesti viikossa. Elokuussa määrä lisättiin neljään. Viimeiset viikot ennen esityskautta Tuononen treenaa viidesti viikossa.

"Vapaa-ajan kanssa ei ole ongelmia, nyt kun teatteritreenitkin ovat alkaneet", Tuononen huokaa.

Treeniohjelman lisäksi Tuonosen ruokavalio meni uusiksi. Isoin muutos oli alkoholin jättäminen. Kesän festareilla ja juhlissa Tuononen joi kaljan sijaan kahvia.

"Kaadoin 8-päkin Karhua viemäriin, etten vain vahingossa joisi", Tuononen kertoo.

JANNE TUONONEN projekti on mittavuudessaan erikoinen harrastelijateatterin puolella. Ylioppilasteatterissa ulkonäköään ei tarvitse muokata, ellei itse halua.

Ilman Jumalan rakastajaa Tuononen tuskin olisi saanut motivoitua itseään elämäntapamuutokseen. Toisaalta pelkästään teatterin takia hän ei olisi siihen lähtenytäkään. Roolihahmo ja elämäntapamuutos tukevat toisiaan.

"Jos minulla ei olisi mitään kokemusta kehon tietoisesta muokkaamisesta ja kuinka paljon se vaatii, jäisi kosketuspinta Juska Paarmaan olemattomaksi."

Hän aikoo jatkaa treenaamista näytelmäprojektin päättyttyä, mutta ei yhtä kurinalaisesti. Seuraava tavoitekin on jo mielessä.

"Jos kerran elämässä voisi sanoa, että on rantakunnossa ja sikspäkki näkyy", Tuononen nauraa.

ILOKIVEN RUOKALISTA 3.11.–21.11.

VKO 45

MA 3.11.

Herkkusieni-kikhernekasvispata*
Currykala*
Kalkkunaleike gordon bleu

TI 4.11.

Pinaattikeitto*
Uunimakkara
Kiinalainen lihapata*

KE 5.11.

Mausteinen linssijuurespata*
Silakkapihvit, kermaviilikastike
Karjalanpaisti*

TO 6.11.

Soijastroganoff*
Kasvishernekeitto, pannari*
Hernekeitto, pannari
Broileripyörökät

PE 7.11.

Quornwokki*
Tomaatti-mozzarellakala
Paella*

VKO 46

MA 10.11.

Juustoinen linssikeitto*
Sitruunasei*
Lindströminpihvi

TI 11.11.

Kasvispapupata*
Merellinen lasagne*
Riistapyörökät

KE 12.11.

Soijagulassi*
Kalamurekepihvi
Curry-porsaspata*

TO 13.11.

Porkkanaohukaiset*
Broileripastapaistos*
Jauhelihapihvit, kermapiippurikastike

PE 14.11.

Kasviskaalilaatikko*
Kirjohimurekepihvit
Kaalilaatikko*
Siskonmakkarakeitto

VKO 47

MA 17.11.

Tomaatti-sipulipiirakka
Kalagradiini*
Mangobroileri*
Lihakeitto

TI 18.11.

Kasvissosekeitto*
Repeat kalapihvit
Burgundin lihapata*

KE 19.11.

Meksikolainen kasvisrisotto*
Lohikiusaus
Jauhelihakastike*
Makkarakeitto

TO 20.11.

Kasviscurry*
Kalaa sitruunakastikkeessa*
Broilerijuustokebakot

PE 21.11.

Karibialaiset kasvispihvit
Päivän kala*
Pippuri-porsaspata*

Meillä voit myös lähimaksaa!

Mies, joka toi Arskan Suomeen

teksti ja kuva Petra Nykänen

YRITTÄJÄ. Hans-Peter Siefenin luotsaama Nordic Business Forum on haalinut puhujikseen useita kansainvälisiä suurnimiä. Menestystarina sai alkunsa Jyväskylässä markkinoinnin luennolla.

Mun oli tosi vaikea keksiä, mitä tahtoisin isona tehdä. Isä halusi, että musta tulisi diplomi-insinööri. Äiti taas halusi mun olevan lääkäri, ja isovanhemmat toivoivat musta pappia. Isäpuoli ehdotti kaupallista alaa, mutta sen vaihtoehdon mä poissuljin heti.

Päädyin sitten Kouvolasta Jyväskylään opiskelemaan liikuntatieteitä, koska urheilu kiinnosti mua paljon. Vuosi oli 2003. Vähän ennen sitä mä olin perustanut toiminimen ja ruvennut myymään lisäravinteita.

Myyntityö vei mukanaan. Ensimmäisen vuoden opiskelu olikin melko puolitehoista. Toinen vuosi oli jo tosi heikkoa. Noihin aikoihin mä tajusin tahtovani yrittäjäksi.

MÄ OPISKELIN liikuntaa noin puolitoista vuotta ja sitten vietin saman verran välivuotta. Myöhemmin hain kauppa-korkeakouluun lukemaan yrittäjyyttä.

Markkinoinnin perusteiden luennolla mä tapasin Jyri Lindénin. Meidän välissä istunut yhteinen tuttava esitteli meidät. Se meni jotenkin näin: Tässä on Hape, tässä on Jyri. Te olette molemmat bisnesmiehiä, joten teidän olisi ehkä hyvä tutustua.

Me juteltiin Jyrin kanssa luennolla ja luennon jälkeen. Itse asiassa Jyri yritti heti myydä mulle hierovan tuolin.

Aika pian me ruvettiin tekemään töitä yhdessä ja vuonna 2008 me perustettiin Suomen Yrittäjäjyhteisö – nykyinen Nordic Business Forum.

Meidän unelma oli ruveta järjestämään yritysvalmennustapahtumia. Tavoite oli saada tapahtumaan jossakin vaiheessa myös kansainvälisiä nimiä puhumaan.

Ensimmäinen tapahtuma järjestettiin vuonna 2010, ja jo seuraavana vuonna me saatiin paikalle Al Gore. Nyt tapahtumassa puhuu pelkästään yritysmaailman huippuja.

Vaikka meillä oli tavoitteet korkealla jo alussa, ei ihan näin pitkälle ajattelu silloin venynyt.

YLEENSÄ SOPIMUKSET puhujien kanssa syntyvät reilu vuosi ennen itse tapahtumaa. Neuvottelut käynnistyvät jo pari vuotta aiemmin. Joskus neuvottelut kestävät useitakin vuosia, jos puhuja ei vaan innostu. Sitten sitä vaan väsytetään.

Oikeastaan on hyvä muistaa kolme asiaa, kun yrittää saada nimekkään henkilön puhumaan tapahtumaan. Ensinnäkin pitää olla liikkeellä ajoissa. Sitten tapahtuma pitää osata myydä puhujalle. Pitää myös olla valmis maksamaan puhujapalkkio – ja nehan on aika isoja.

Arska me onnistuttiin saamaan jo ensimmäisenä neuvotteluvuonna. Helppoa se ei ollut. Me oltiin onnekkaita. Toki meillä oli jo takana onnistuneita tapahtumia ja niiden kautta tunnettuutta.

Tosin tapahtumassa Arska kertoi mulle ajatelleensa ihan ensimmäiseksi hiihtotapahtumaa, kun kuuli Nordic Business Forum -nimen.

On aina yhtä mahtavaa tavata Arskan kaltainen tyyppi. Joskus nimekkäiden puhujien kanssa voi olla tosi lyhyitäkin kohtaamisia, mutta niistäkin saa inspiraatiota ja sparrausta meidän liiketoimintaan.

Enkä muuten yleensä käytä Arska-nimeä. Kyllä hän on mulle governor Schwarzenegger.

VAIKKA TAPAHTUMA on siirtynyt Helsinkiin, ja yritys laajenee myös ulkomaille, itse tahdon olla Jyväskylässä. Tämä on sopivankokoinen kaupunki. Täällä on hyvä elää.

Ainakin niin kauan kun mä olen toimitusjohtaja, myös yrityksen pääkonttori pysyy täällä. Täältä on hyvä rekrytoida uutta porukkaa. Jyväskylässä on paljon osaamista.

Mulla on itse asiassa myös gradu kesken. Kandi on tehty ja kaikki kurssit on käyty, mutta vielä pitäisi se gradu vääntää loppuun.

Sen aihe liittyy elinikäiseen oppimiseen, yrittäjähenkisyyteen ja työuralla menestymiseen. Näiden kolmen muuttujan yhteyksiä mä yritän hahmottaa.

Ilo isosta buffet-pöydästä!

Yli 30 eri vaihtoehtoa.

Herkuttele keuyesti salaatilla ja keitolla tai hemmottele itseäsi pizzalla ja lasagnella. RAX Buffetissa syöt eri lailla vaikka joka päivä, mielitekojesi mukaan.

Opiskelijakortilla

-10%

buffetin normaalihinnasta
ja jälkkäribuffetista

Rax Forum Jyväskylä

RAX

BUFFET

www.rax.fi

Italialaisia makuja rennolla otteella

Martinan
lasagne

13,90

Hinta kanta-asiakaskortilla,
ilman korttia 15,50

Martina

Jyväskylän Forum 4. krs., Kauppakatu 20 • www.martina.fi

Suoramarkkinointi Mega Oy on v.1986 perustettu, Suomen johtava puhelimitse tehtävään markkinointiin erikoistunut yritys. Toimimme 17 paikkakunnalla ja kuulumme Talentum-konserniin.

OPISKELIJALLE ILTATYÖTÄ!

Haemme nyt uusiin kampanjoihin myyjiä. Tarjoamme opiskelijoille iltatyötä sekä mahdollisuuden mm. palkalliseen työharjoitteluun. Hanki itsellesi työkokemusta, jota tulevaisuuden työnantajat arvostavat.

Miksi valita juuri Mega kaikista vaihtoehdoista?

- Olemme luotettava ja vakavarainen organisaatio
- Jatkuva takuupalkka (palkka joka tunnilta, myös koulutusajalta)
- Palkka kaksi kertaa kuussa (7. ja 22. päivä)
- Maksamme selkeän provision
- Ei peruutusvaraa (tiedät päivittäin paljonko olet tienannut)
- Myyntiprojektit ovat monipuolisia ja vaihtelevia – yhteistä niille ovat tunnetut, luotettavat toimeksiantajat ja laadukkaat tuotteet
- Hyvä, nuorekas ja kannustava työilmapiiri

Megassa osataan, voidaan ja halutaan tehdä hyvää tulosta – meillä hyvän tyyppin täytyy tienata hyvin!

Kysy myös koko- tai osa-aikaista päivätyötä!

 Suoramarkkinointi
MEGA
www.sm-mega.fi

Anne tai Ida, puh. 045 7731 3752 - Asemakatu 11 A, 40100 Jyväskylä

Lukusali

24/7

Selaimella tai iPadilla

PunaMustan Lukusali-palvelu mahdollistaa ilmaisten tai maksullisten sähköisten lehtien julkaisemisen PunaMustassa painetuista lehdistä ja julkaisuista helposti ja edullisesti. Julkaisu voi olla näköislehti tai sisältää erilaisia rikasteita mm. videoita, linkkejä ja muuta internetistä tuttua sisältöä.

Lukusalin käyttäjät voivat lukea julkaisuja niin selaimella kuin iPadillakin.

Lataa Lukusali 24/7
iPad-sovellus **App Storesta**
tai mene osoitteeseen
www.lukusali.fi ja tutustu
PunaMustan uuteen
sähköiseen palveluun.

 Available on the
App Store

 PunaMusta

www.lukusali.fi | www.punamusta.com